

Chefen har ordet:

I år gäller det Gadebusch!

God fortsättning på det år då slaget vid Gadebusch 1712 ihågkommes med en "Historisches Biwak" den 6 till 8 juli. Efter nästan trehundra år kommer åter en trupp från vårt regemente att delta i slaget vid Gadebusch, dock under betydligt trevligare och fredligare former.

Vår utlandsresa, under säker ledning av Gunnar Ohlsén, går således i år åter till våra vänner i Gadebusch. Mer information om resan finns på annan plats i tidningen.

Härlig musik

Vår kamratförening har under 2011 fortsatt med gott deltagande vid våra aktiviteter. Vid årsmötet samlades vi i musikens tecken med hjälp av vår hedersmedlem Erik Österberg och den sk Beredskapsorkestern. Skickliga musiker tog oss med på en musikalisk beredskapsresa med många kända musikstycken. Det blev verkligen en högklassig musikupplevelse.

Åter till fredag

Årsmötet genomfördes en lördag. Efter genomförd enkät kan vi konstatera att huvuddelen av dem som svarat föredrar en återgång till att genomföra årsmötet på en fredag.

Förra årets resa gick till Göteborg och som vanligt genomförde Gunnar resan med bravur.

Som traditionen bjuder avslutades året med julbord på mässen. Över åttio personer kom och njöt av god mat och trevligt kamratskap.

Krigsförbandsövningar

Omdaningen av vårt gamla regemente har under året fortsatt. Nu är vårt värnpliktsystem ett minne blott. Det finns dock ett par ljuspunkter, som till exempel att en form av krigsförbandsövningar har genomförts och att det kommer att fortsätta.

Året som vi nu har framför oss kommer således i mångt och mycket att präglas av ett av vår fyra segernamn i vårt regementes och vår brigads fana. Jag ser fram mot ett spännande år i kretsen av alla kamrater!

Johan Rydén
Er ordförande

Årsmötet 2011

Lördagen den 9 april avhölls årets årsmöte i Lv 6 aula. Totalt var cirka 60 medlemmar närvarande. Samlingen i aulan föregicks av en uppskattad underhållning på kaserngården av Hemvärnets trumkår i Halland.

Föreningens ordförande, Johan Rydén, inträdde till regementets igenkänningssignal, varefter fanförelse inmarscherade med svensk fana och Hallands regementes fana.

Ordföranden hälsade de närvarande välkomna, varvid han särskilt vände sig till dagens gästunderhållare, hedersledamoten Erik Österberg med Beredskapsorkestern, hedersledamoten Göran Wetterlundh, Stockholmsavdelningens vice ordförande Benkt Lindström och Hemvärnets musikkår i Halland.

Ordföranden läste upp inkommet svars-telegram från prinsessan Lilian.

Ordföranden höll parentation över de medlemmar som avlidit sedan föregående årsmöte, varefter musikkåren spelade en psalm.

Musikkåren, under ledning av dirigenten Rolf Bjelm, genomförde därefter en mycket uppskattad konsert.

Beredskapsmusik

Beredskapsorkestern spelade alla de kända låtarna från beredskapsåren under sitt mycket uppskattade framträdande.

Därefter vidtog årsmötesförhandlingar enligt fastställd dagordning:

§ 1 Föreningens ordförande Johan Rydén förklarade årsmötet 2011 öppnat.

§ 2 Johan Rydén valdes till ordförande och Lennart Rydén till sekreterare för mötet.

§ 3 Håkan Wallin och Bo Westman valdes att jämte ordföranden justera årsmötets protokoll.

§ 4 Årsmötet fastställdes vara stadageenligt utlyst.

§ 5 Utdelad föredragningslista för mötet fastställdes.

§ 6 Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse föredrogs och lades med godkännande till handlingarna.

§ 7 Ordföranden redovisade revisorernas berättelse.

§ 8 Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för 2010 års förvaltning.

§ 9 Årsmötet godkände styrelsens förslag om höjd medlemsavgift till 100 kr för 2012.

§ 10 Styrelsens förslag till arbetsplan för verksamhetsåret 2011/12 fastställdes.

§ 11 Styrelsens förslag till inkomst- och utgiftsstat för 2011 fastställdes.

§ 12 Inga motioner hade inkommit.

§ 13 Johan Rydén omvaldes till föreningsordförande, tillika styrelsens ordförande, för 2011/12.

§ 14 Till styrelseledamöter under två år omvaldes Håkan Söderberg, Lennart Rydén, Gunnar Ohlsén och Lennart Eriksson.

§ 15 Till ersättare under ett år omvaldes Lena Wallin, Per Ljungné och Peter Höglund.

§ 16 Till revisorer omvaldes Leif Lundin och Tommy Jacobsson. Till ersättare för dessa omvaldes Bo Hervén och Thomas Andersson.

§ 17 Till valberedning valdes Jarl Wallefors (sammankallande), Berit Strandgren och Thomas Andersson.

§ 18 Inga övriga frågor.

Två stipendiater

§ 19 Kamratfondens stipendium för 2011 tilldelades Axel Ahlfors som erkänsla för

hans mångåriga och stora engagemang i kamratföreningens verksamhet och mycket uppskattad medresenär, berättare och underhållare vid våra resor, och till Anders Sträng som erkänsla för ett långvarigt och förtjänstfullt arbete för kamratföreningen och för stort engagemang i tidningskommittén och i uppbyggandet av det nya garnisons- och luftvärnsmuseet.

§ 20 Ordföranden tackade styrelsen, övriga funktionärer och Stockholmsavdelningen för nedlagt arbete och riktade ett särskilt tack till alla bidragsgivare.

§ 21 Ordföranden tackade alla för visat intresse och förklarade årsmötet avslutat.

Middagen efter årsmötet intogs på officersmässen, dit ordföranden Johan Rydén kunde

hälsa ett drygt 50-tal gäster och medlemmar välkomna. Allt var perfekt registrerat av Lars Folkesson.

Vice ordföranden i Stockholmsavdelningen, Benkt Lindström, framförde gästernas tack för middagen och den sedvanliga och fina inramningen vid föreningens årsmöte.

Dagen avslutades med kamratlig samvaro på officersmässen, med bland annat flera förtärliga lotterier med vinster, skänkta av Göran Lundahl och Axel Ahlfors.

Håkan Söderberg
Sekreterare

Kamratföreningen 75 år – en tillbakablick

Med anledning av kamratföreningens 75-årsjubileum kan det vara intressant att se tillbaka till föreningens grundande 1937 och då titta på några förändringar fram till i dag. Med utgångspunkt från stadgarna kan vi konstatera att det främst är styrelsens organisation och reglerna för medlemskap som har förändrats.

Föreningen bildades 19 september 1937. Dess förste ordförande var dåvarande regementschefen, översten, friherren med mera, Axel Gyllenkrok. Hedersordförande var generallöjtnanten B B E Mörcke och hedersledamöter landshövdingen H Kjellman samt överstarna O W Melin, G R Geijer och G Bratt.

Enligt stadgarna fick styrelsen bestå av högst 25 (!) ledamöter och så blev också fallet. Styrelseordförande var överstelöjtnant A Gyllenhoff, tillika vice ordförande i för-

eningen. Av övriga styrelseledamöter var endast fyra militärer. Övriga representerade ett stort antal yrken, från riksdagsmän och direktörer till fabriksarbetare, lantbrukare, murare, snickare och trädgårdsmästare, med en geografisk spridning från Kungsbacka till Helsingborg.

Endast för herrar

Paragraf 2 i stadgarna handlar om medlemskap:

*Kanslihuset och kasern III på ett fotografi från tiden då kamratföreningen bildades.
Foto: Hans Carlssons samling.*

Axel Gyllenhoff var en av de drivande vid föreningens bildande. Här ses han (till höger) till häst på Landala i maj 1911. Foto: Arkiv.

*”Medlem i föreningen kan bli va varje **man**, som burit eller bär regementets uniform och i övrigt envar man, som innehaft eller innehar befattning eller tjänstgjort vid regementet; ävenledes landstormsofficerare anslutna till Hallands-Nordvästra Skånes landstormsförbund.*

Dessutom kan av styrelsen till medlem i föreningen kallas svenska män, som gjort

sig förtjänta om regementet eller gagnat dess verksamhet.”

Några kvinnor kom inte i fråga 1937.

Från ”man” till ”person”

Stadgarna ändrades 1942, 1945, 1952 och 1955 men reglerna för medlemskap blev ungefär desamma, om än något modernare i språket. Fortfarande talas det bara om män.

Men i stadgarna från 1978 har en ändring skett:

”Medlem i föreningen kan bli varje person, som burit eller bär regementets uniform, innehåft eller innehar befattning eller tjänstgjort vid regementet eller vid av detsamma organiserade förband, tillhört eller tillhör hemvärnet eller frivillig försvarsorganisation inom Hallands försvarsområde. Dessutom kan av styrelsen till medlemmar kallas de, som gjort sig förtjänta om regementet eller gagnat dess verksamhet. Medlem skall vara svensk medborgare och ha uppnått myndig ålder.”

Fler revideringar genomförs och 2001 gäller följande för medlemskap:

”För att bli medlem fördras att ha varit anställd vid I 16, IB 16 eller dess understödjande enheter alt. att ha fullgjort värnplik vid I 16, IB 16 eller dess understödjande enheter alt. att tillhöra eller ha tillhört hemvärnet eller annan frivillig försvarsorganisation i Halland samt att ha erlagt medlemsavgift eller ha erhållit medlemskap enligt särskilt beslut.”

Fortfarande krävs någon form av knytning till den militära verksamheten för att bli

medlem. Den stora förändringen kommer vid revideringen av stadgarna 2007 och gäller alltså för medlemskap – nu är föreningen öppen för alla:

”Medlem kan envar bli som vill verka för uppfyllandet av föreningens ändamål och som erlagt medlemsavgift eller erhållit medlemskap enligt särskilt beslut.”

Mycket har hänt sedan 1937!

Färre i styrelsen

Det är inte bara reglerna för medlemskap som ändrats utan även styrelsens sammansättning. Styrelsen har minskat från tjugofem vid föreningens bildande till dagens ordförande, åtta ordinarie ledamöter och tre suppleanter. Av de ordinarie ledamöterna väljs fyra vartannat år.

Håkan Söderberg
Sekreterare

VÄLKOMNA till årsmötet 2012!

Tid:	Fredagen den 20 april 2012 kl 17.30.
Plats:	Kaserngården, därefter aulan
Måltidspris:	250 kronor
Anmälan:	Genom insättning på plusgiro 26 27 24-8 senast den 12 april. Skriv ”Årsmötet” och avsändare.

Årets kamratföreningsresa till Göteborg

Den 10 september 2011 reste vår kamratförening till rikets andra stad. Drygt 25 medlemmar äntrade bussen på kasern med ett väder som lämnat sommaren bakom sig.

Första stopp gjordes vid Sandsjöbacka för att stilla vårt kaffebegär. Man slås av den goda kamratskap och gemytliga anda som råder i vår förening. Även den som är med för första gången kommer snabbt in i gänget.

Nästa stopp blev vid Göteborgs marina museum – Maritiman. En något plågad reseledare konstaterade att det som Maritiman och jag kommit överens om inte gällde. Ingen guide!

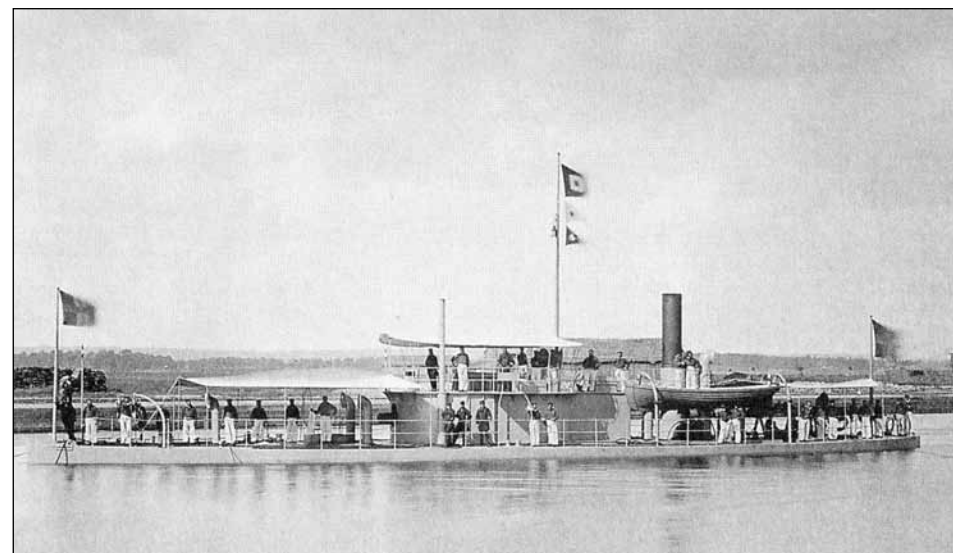
Vår räddare blev ”kaffeflickan” i fiket som hjälpte oss föredömligt. Vi kunde börja vår rundvandring med hjälp av bandspelare och informationstavlor. Detta räckte långt.

Vi konstaterade att ubåtsbesättningen på Nordkaparen levde trångt på 60-talet. Liksom

att även Sverige hade sina monitorer, bland annat en från 1875 – Sölve, en konstruktion av John Ericsson. Mest berömd är Nordstaternas USS Monitor som stred mot Sydstaternas CSS Virginia (ex-USS Merrimack) under det amerikanska inbördeskriget.

Jagaren Småland imponerade men storleken blev säkert dess fall med de nya vapen som introducerades efter hand. Här fanns ytterligare ett flertal marina objekt, väl värda ett besök.

Vår kamrat Conny Benjaminsson är en ”fixare” av stora mått och såg till att samtliga fick en gratiskopp kaffe med kaka efter en intressant rundvandring. Stort tack, Conny!

Bilden föreställer troligen Sölve, byggd 1875 i Åhus. Från boken ”Svenska örlogsfartyg 1855-1905” av K-E Westerlund.

Tomas Andersson, Conny Benjaminsson och Sven Jägervall ser ut att trivas. Samtliga artikel-foton: Dieter Friedrich.

Jarl Wallefors i samtal med föreningens kassör Christer Eliasson. Jagaren Småland i fonden.

Jan-Åke Zell, Lennart Rydén och Håkan Söderberg har något intressant i blicken – sannolikt jagaren Småland.

Hungern förde oss till mässen på gamla KA 4 för lunch. Efter inspektion av mässen och dess hänförande utsikt över Göteborgs hamninlopp hälsade Erik Pousar – kollega och guide för eftermiddagen – oss välkomna.

Han började med att beskriva arbetet med mässen och dess traditionsföremål, för att senare övergå till att presentera Göteborgs garnison. Garnisonens huvudman är Försvarsmedicincentrum (FömedC), med ett antal underenheter med nästan 400 anställda. Även civila enheter ryms inom området.

Därefter följde en intressant bussguidning genom Göteborg med tonvikten lagd vid den norra stranden av Göta älv. Med entusiasm berättade Erik om den utveckling som skett på de gamla varvs- och industriområdena, där varvskranar nu ersatts av mondäna bostadskvarter.

Uppe på Ramberget besåg vi Göteborg ”von oben”. Här kom Eriks entusiasm åter fram när han beskrev Göteborgs dåtid, framtid och inte minst möjligheter i en framtida värld.

Guidningen avslutades i Hagakvarteren där äldre bebyggelse väl bevarats, med ett antal butiker, och där besökarna på de många utekaféerna trotsade vår svenska höst.

På Järntorget avtackade vi Erik för hans livfulla beskrivning av Göteborg med vår bok *Kasernerna på Galgberget – 100 år* samt något att dricka till kvällen.

Gunnar Ohlsén
Kamratföreningens
vice ordförande
och reseledare

Stockholmsavdelningens verksamhet 2011

Den 16 mars besöktes Armémuseum där avdelningens mångåriga vän, fil dr Johan Engström, guidade genom utställningen "Troféer".

I oktober hölls traditionsenligt en minnesceremoni vid Georg Carl von Döbelns grav. Tyvärr stördes ceremonin av ett kraftigt regn. Det hindrade inte att vi därefter, också traditionsenligt, samlades på en närbelägen krog för att i gemytlig samvaro dricka "oktoberfestivalsöl".

Ett antal medlemmar har även i år besökt andra kamratföreningar. Bland annat besökte Karl Erik Rosén och Lennart Törnqvist Föreningen Smålandshusarer i Stockholm på dess sista årsmöte. Förbandet lades ned 1927 men föreningen har levt kvar ända tills nu. Aktningsvärt, men nu har den tyvärr upplösts.

På Armémuseum den 16 mars. Från vänster: Heikki Ingman, Ulf Fredriksson, Rolf Monéus och Johan Engström, som avtackas av Lennart Törnqvist. Foto: Helmuth Benedy.

Per Ljungné.

Framtiden för vår egen Stockholmsavdelning har diskuterats. Röster har höjts för en omändring.

Stockholmsavdelningens årsmöte hölls den 14 november på Militärsällskapet på Valhallavägen. Från moderföreningen kom vice ordföranden Gunnar Ohlsén och Göran Lundahl.

Årsmötet inleddes med en parentation över avdelningens energiske sekreterare Rolf Monéus, som tyvärr gått bort under hösten.

Övriga styrelsemedlemmar omvaldes.

Föredragshållare var Per Ljungné, som intresseväckande berättade om sina tjänstgöringar i Afghanistan. Han visade många fina bilder därifrån.

Årets sista programpunkt är Högkvarterets adventsgudstjänst.

Karl Erik Rosén
*Hedersledamot
och f d ordförande
i Stockholmsavdelningen*

Rolf Monéus

Vår sekreterare i Stockholmsavdelningen, Rolf Monéus, har hastigt lämnat oss. Vi saknar hans glada skämt och bullrande skratt.

Rolf var en unik person, som under sin aktiva tid vid FRA tjänstgjorde som spanare vid såväl flygplansbaserad som fartygsbaserad station. Hans breda kunskaper ledde till att han avslutade sin aktiva karriär som chef för en spaningsstation i Uppland.

Jag hade glädjen att under några år arbeta med Rolf i "Prod Y", en avdelning med samtliga stationer. Efter pensioneringen ägnade Rolf sig åt Västgöta Dals krigshistoria och han upptäckte tidigt att våra förfäder slogs i samma kompani under kriget 1788–1790.

Våra bilfärder i östra Finland hade som mål ryssarnas anfall vid Anjala och Västgöta Dals försvar vid Korhois-bron 1790. Jag hade sedan förmånen att med Rolf som guide följa svenskförbandens krigståg i Finland och Baltikum.

Det var fascinerande att höra Rolf beskriva de sovjetiska flygförbanden på plats i sina baser och som avslutning köra in på basen. Den sista resan gick till Kaliningrad, som vi tack vare Rolfs språkkunskaper kunde studera ända in till kajerna. På hemvägen fick vi tillfälle att hälsa på Marian Brzezinski, polsk underrättelsechef, och utbyta erfarenheter om ryska undervattensbåtar utanför Karlskrona.

Carl Fredrik von Mentzer
Ordförande

Befälsskola I – 40-årsträff

Deltagarna samlade hos 91:an Karlsson. Stående från vänster: Kjell Gustavsson, Jan Jakobsson, Claes Persson, Erling Nilsson, Lars Herbertsson, Roger Löfstedt, 91:an, Göran Bramsell, Stig Jonsson, Agne Skoghund. Knästående från vänster: Roul Pettersson, Bo Westman, Sune Eriksson. På bilden saknas Jan-Åke Stendahl. Foto: Bo Westman.

Måndagen den 27 september 1971 ryckte BSI, Befälsskola I (instruktör), in på livkompaniet I 16 i Halmstad. För att fira detta kallades styrkan 40 år senare in igen av Bo Westman. Att leta upp deltagarna tog ett tag. Planeringen satte fart.

Lördagen den 1 oktober 2011, i strålande solsken, samlades 13 av 19 gamla kompisar vid kasernvakten Luftvärnsregementet (före detta I 16). Efter hälsning och välkomnande startade dagen med fotografering ihop med 91:an Karlsson. Nästa programpunkt blev besök på Garnisonsmuseet under Christer

Fälts ledning. Historier, vapen och utrustning startade nya minnesdiskussioner.

Återsamling

Mätta av historien samlades plutonen åter vid kasernvakten där bevakningschefen Christer Pålsson tog över. Han berättade vad som hänt

sedan 1971 i stort vid regementet och vakt-tjänsten mer i detalj. Sedan besökte vi våra två gamla logement. Det ena var förutom ommålning sig helt likt! Historierna flödade igen och väggklotret på toaletten mindes alla efter minnesuppläsning.

Rundvandring på regementsområdet, där nya byggnader och funktioner ersattes i minnet av rivna byggnader med dess innehåll. Rundvandringen avslutades utanför en Sisu och vi påmindes om att detta på vår tid var en traktor.

Smaklig spis

Vi samlades i Soldathemmet där personliga 40-årspresentationer började. En tre-rätters middag (tillagad av vår lumparkompis Stig Jonsson), med bland annat älgfilé med murkelsås, startade. En deltagare var tvungen att avvika medan en ny kom loss från jobbet och

tillslöt strax därpå. Kvällen förflöt med mat och dryck, självpresentationer, lumparminnen och för vissa fortsatta militära minnen. Vi framförde hälsningar från frånvarande vänner.

Oförglömlig övning

Undertecknad sjöng den för plutonen välkända ”Jägarvisan” från vår aldrig förglömda jägarövning i december 1971 med bland annat Lucia i fält. Resultatlistan från plutonfälttävlan 1972 kom fram, och alla mindes slitet och hur vi slutligen fick känna segrans sötna vid målgången. Segrarna från tävlingen 1972 avslutade den oförglömliga återföreningen med att konstatera: Det får inte dröja 40 år till nästa träff!

Bo Westman

F d officer på I 16

Slaget vid Gadebusch – 300 år har gått

I år, 2012, är det 300 år sedan Västgötadals regemente skeppades över från Blekinge till Rügen i södra Östersjön. Tillsammans med andra förband skulle regementet bilda den av Karl XII så starkt eftertraktade armé som ingick i hans revanschplaner. Mer om detta längre fram.

Händelseutvecklingen medförde emellertid att den svenska armén i stället tvingades till ett ärorikt slag vid Gadebusch. Danskarna besegrades och "Gadebusch 1712" står som ett av segernamnen på Hallands regementes fana.

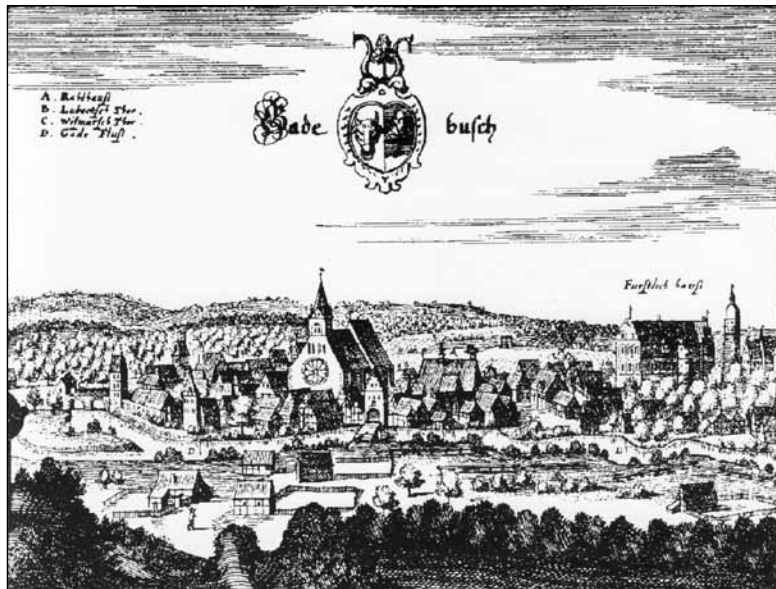
Andra källor har utförligare redogjort för stridernas förlopp. Därför kan denna artikel mer handla om bakgrunden, upptakten och vad som hände därefter.

Danskarna anfaller

Efter nederlaget vid Poltava såg Danmark möjligheten att anfalla ett försvagat Sverige

och återta förlorade provinser från freden i Roskilde 1658.

Följdriktigt kom krigsförklaringen. Dansk trupper landsteg söder om Helsingborg och fortsatte framryckningen över stora delar av Skåne. General Magnus Stenbock organiserade i all hast en armé och drev tillbaka danskarna till Helsingborg. Här utkämpades ett slag 1710, där danskarna i grunden besegrades, men de danska trupperna fick fri lejd över Öresund. Bedömare menar att stora delar av de danska förbanden fortfarande var stridsdugliga och kunde sättas in bland annat i Tyskland, vilket också skedde.

Gadebusch på ett kopparstick i *Topographia Saxoniae Inferioris*, 1653, av Merian.

Stenbocks nordtyska fälttåg 1712–1713. Källa: *Kungl Västmanlands regementes historia* av Holm.

Bender

Svenskarnas framgång vid Helsingborg gav eko långt ut i övriga Europa och nådde även Bender. Här satt Karl XII och gjorde upp planer för revansch efter nederlaget vid Poltava. Planerna gick ut på att en armé skulle anfalla Polen från Pommern medan Karl XII mötte upp med en armé turkar med syfte att driva ut Augusts trupper ur Polen och återinsätta Stanislaw på den polska tronen. Därefter skulle Karl XII "ta sig an" Peter den store och gå mot Moskva!?

Efter framgången vid Helsingborg var det självklart att kungen utsåg Magnus Stenbock till uppgiften att leda Polenarmén.

Underhållsflottan

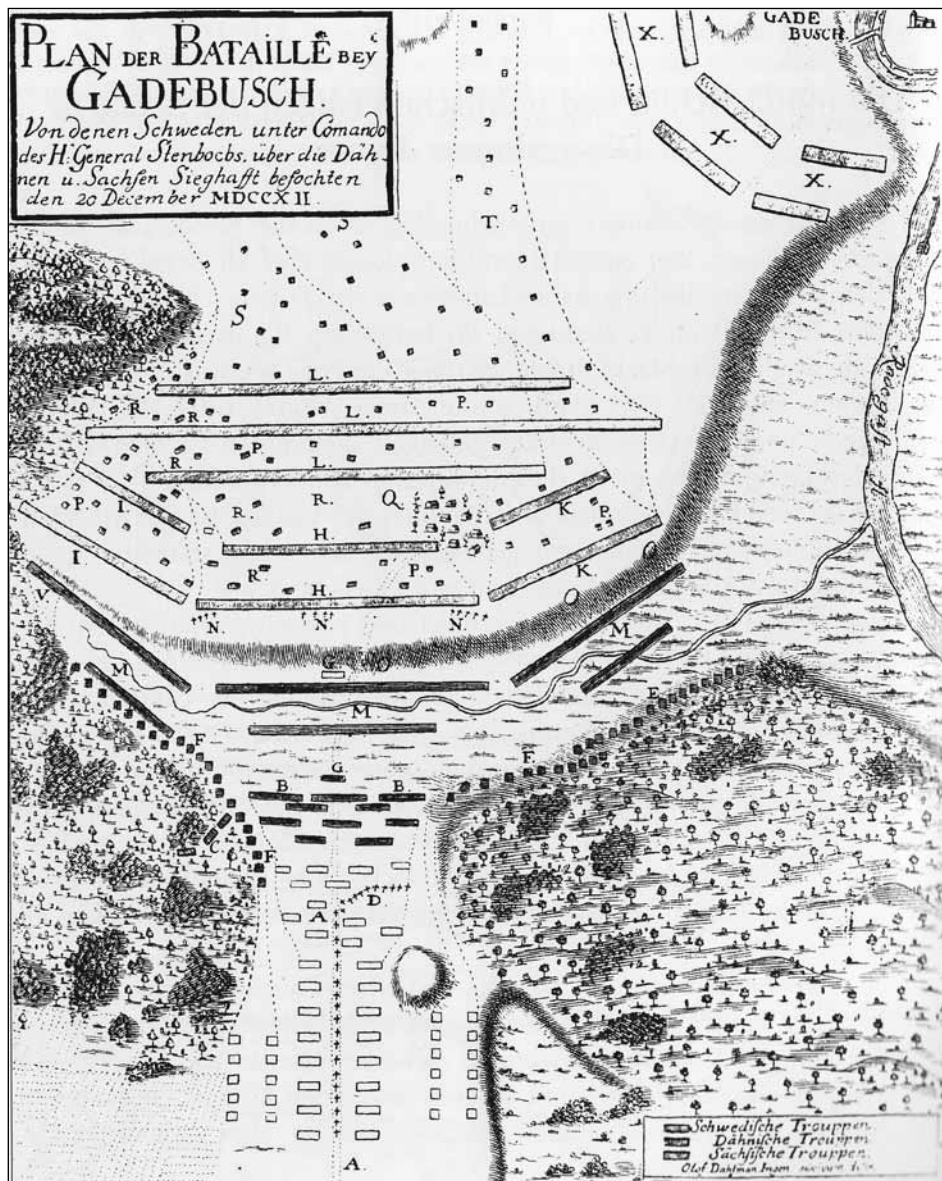
På senare tid hade den svenska arméledningen allt mer börjat frånga den kända parollen "Kriget föder sig självt." I stället organiserades underhållsenheter som direkt stöd till de stridande förbanden. Trossarna fick därmed

en aktivare roll jämfört med tidigare. Därför var flottan med underhållsfartyg som låg på Östersjön av största betydelse för Polenarmén.

Men den svenska flottan, som skulle skydda fartygen, misslyckades än en gång i sitt uppdrag. En dansk armada dök upp och hindrade de svenska fartygen att nå hamn. I stället drevs de längre ut till havs och blev där ett lätt byte för danska krigsfartyg. Fartyg bordades av danskarna, andra sänktes. De förnödenheter som förbanden så väl behövde hamnade i stället i danskarnas händer eller låg på Östersjöns botten. I land stod Stenbock med en armé som hade fått förstärkning och uppgick till cirka 14 000 man, men utan underhåll. Katastrof är inget överord.

Hoten tornar upp sig

Stenbock valde att gå in i Mecklenburg där förutsättningarna för proviantering var bättre. Men orosmolnen hopades. Ryssarna närmade

Plan över slaget (från svenska källor). A = Svenska arméns uppmarsch; B = Svenska arméns utbredning; D = Framförandet av svenska artilleriet; E = Svenskt kavalleri; H = Dansk infanteri; I+K+L = Dansk kavalleri; M = Angrepp av svenskt infanteri; N = Dansk artilleri; O = Västslutningen på Radegastsänkan; P = Sachsiskt kavalleri; Q = Wakenstädt; R = Sachsiskt kavalleri; S = Sachsarnas återtag; T = Danskarnas återtag; X = Danskarnas läger. Källa: Die Schlacht bei Gadebusch 20. Dezember 1712 av Neumann, Pietsch och Molkenthin.

Magnus Stenbock efter slaget vid Gadebusch. Källa: Die Schlacht bei Gadebusch 20. Dezember 1712 av Neumann, Pietsch och Molkenthin.

sig från öster, en sachsisk styrka från söder och i väster kom 16 000 danskar (bland annat med trupper från slaget vid Helsingborg!). Den svenska armén höll på att bli kringrand. För Stenbock gällde det att handla snabbt och den 4 september (årsdagen av slaget vid Lund 1676, där regementet också deltog) valde han att förbereda anfall mot danskarna trots deras numerära överlägsenhet.

Svår köld

Upptakten och förberedelserna till anfallet, som ägde rum den 9 december, skedde i extrem kyla, särskilt nattetid. "Lilla istiden" höll alltjämt ett grepp över Europa. På senhösten 1708 hade en köldvåg svept fram över Syd-europa, där befolkningen var helt oförberedd och miljontals människor dukade under av kölden, för att inte tala om djurlivet. Även Karl XII:s armé drabbades; man beräknar att 2 000, kanske fler, frös ihjäl när armén var

på marsch mot Poltava. Långt tidigare hade kölden möjliggjort för Karl X Gustav att tåga över isbelagda Lilla och Stora Bält 1658. Det var alltså i ett bistert klimat som Stenbocks trupper förberedde sig för strid.

Slaget

Med överraskande och intensiv artilleribeskjutning krossades den danska slagordningen och anfallet fullföljdes av infanteriet, där bland andra Västgötadals regemente bidrog till framgången.

Danskarna drog sig tillbaka med stora förluster, omkring 6 000 man varav 2 500 fångar. De svenska förlusterna beräknades till 1 600 döda och sårade. Västgötadals regemente förlorade 22 döda och 74 sårade.

Hoppet ute

Enligt de ursprungliga kungliga planerna skulle svenska armén framrycka mot Polen men den vägen var blockerad av överlägsna ryska trupper. Trots segern vid Gadebusch var den svenska Polenarméns öde beseglat. Armén var isolerad och utan möjlighet till nödvändiga förstärkningar. Alldeles särskilt var bristen på underhåll förödande.

Följande år blev armén innesluten i fästningen Tönningen och tvingades kapitulera. Magnus Stenbock hamnade under förödmjukande former i dansk fångenskap i Fredrikshavns kastell utanför Köpenhamn. Han avled 1717, 53 år gammal, utan att ha återfått friheten.

Det kan tilläggas att Magnus Stenbock står ryttarstaty på Stortorget i Helsingborg.

Bertil Hansson

F d officer vid Hallands regemente

Kamratföreningsmöte i Norge

Torsdagen den 16 juni 2011 representerade Göran Lundahl och jag vår förening vid Nordiska militära kamratföreningsmötet. I sommarfagert västkustlandskap njöt vi av vår svenska natur och ävenledes den norska. Vårt mål var Sessvollmoen, cirka 40 km norr om Oslo. En gammal mötesplats för norska armén sedan 400 år.

Här inkvarterades vi i logement av traditionellt slag. Vi som fick överslaf hade väl något svårare att ta oss upp än när vi gjorde värnplikten.

Första programpunkt under torsdagen var, som sig bör, invigning av mötet med flagghissning. Chefen för norska försvarets Kompetenscentrum för logistik – vår förläggingsvärd, överste Kurt Gimre – hälsade oss välkomna. Årets kamratföreningsmöte var det 33:e i nordisk regi.

Totalt fylkades cirka 150 män och kvinnor kontingentsvis på paradplan. Det skall i sanningens namn sägas: Det var inget ungdomsmöte.

Lade ned krans

Därefter bussades vi in till Akershus fästning för kransnedläggning vid den minneslund som är ägnad att hedra de män och kvinnor som föll för Norge under andra världskriget. Där finns ett flertal monument och även en

Fanvakt vid minnesstenen för fallna norrmän under andra världskriget. Samtliga artikelfoton: Hans-Inge Lindulf.

Veteranernas marsch genom Oslo anfördes av polishästar och "Kongens garde".

staty av Max Manus, en av de mest kända frihetskämparna.

Så följde en kort busstur till Oslos centrum, varifrån vi gjorde kraftfullt marschantråde för noggrann marsch genom Oslos gator, anförda under klingande spel av Kongens garde. Trots vår ålder imponerades jag, och säkert många andra, av taktfastheten, och de talrika åskådarna log vänligt mot "Dad's Army". Målet för marschen var Oslos rådhus.

Där hälsade den kvinnliga vice borgmästaren oss hjärtligt välkomna och bjöd på en välsmakande buffé. Väl undfägnade fick vi en mycket intressant guidad tur genom rådhuset, där mycket av konsten präglades av de svåra åren under ockupationen. Kvällen gick i förbrödringens tecken över ett glas öl på mässen.

Förvånad skytt

Fredagens morgonuppställning började sedan vanligt med flagghissning, varpå följde ut-

tagning av två pistolskyttar och två automatkarbinskyttar från varje land. Jag kunde inte tänka mig platsa bland dessa, men blev till min förvåning utsedd Ak-skytt. Vår svenske ordförande förväntade sig stordåd av mig. Det gjorde icke jag.

Förmiddagen ägnades åt materieförevisning där vi bland annat såg svensktillverkade bandvagnar och lastbilar ingående i den norska armén samt åhörde ett mycket intressant föredrag av överste Gimre om det norska försvarets doktriner och styrka.

För dem som inte fått det hedervärda uppdraget i skyttetävlingen väntade under eftermiddagen ett besök på Gardemoens flygmuseum och ett i Trandumskogen, där närmare 200 norrmän avrättades under ockupationen.

Vi skyttar (?) bussades ut till skjutområdet i hållande regn. Bortskämda med akustiska banor vid regementet, mötte oss här mycket enkla anordningar.

Den norska automatkarbinen liknade i stort den svenska och handgreppen satt väl i. Så blev det min tur. Med kalla, våta, stela fingrar skulle fem provskott och tio tävlingsskott avlossas. Provschotten ingav ej något mod. För vår förenings heder gjorde jag givetvis mitt bästa. Döm om min förvåning och säkert många andras, när skjutningen var över. Där stod jag som nordisk mästare!

Lördagen började med en guidad tur genom Vigelandsparken. En imponerande samling – cirka 200 st – skulpturer i brons, granit och järn, utförda av konstnären Gustav Vigeland.

Till Kollen

Norrmännens stolthet, Holmenkollen, stod härnäst i tur. Det är en imponerande anläggning, designad för öga och funktion. Även norsk skidhistoria belystes i ett litet museum.

Lunchen intogs i Akershus fästnings Fanehall där bland andra den svensk-norska unionsfanan – den s k Sildealaten – hängde i taket. Eftermiddagen disponerades för enskilt studium av Oslo.

Vid kvällens avslutningsbankett i matsalen

Fontän i centrum av Vigelandsparken.

utdelades medaljer för kämpainsatser under skyttetävlingarna. Jag såg mig då föranlåten att meddela att min insats var Sveriges revansch på Norge för deras skidframgångar och på Finland för deras seger (6-1) i hockey-finalen mot Sverige i VM.

Göran och jag tackar för förtroendet att ha fått representera vår förening – Sveriges största, med drygt 1 100 medlemmar – vid ett nedlagt regemente.

Gunnar Ohlsén
Kamratföreningens
vice ordförande

Veteranerna lät sig väl smaka av buffén i Oslos rådhus.

Musik i Halmstads garnison

Åter har det kommit militär musik till den gamla och anrika gula musikpaviljongen, i dag kallad ABC-huset. Hemvärnets musikkår i Halland fortsätter med den militärmusikaliska tradition som en gång har funnits i huset.

Musikkåren har gjort en enastående comeback. I dag består kåren av cirka 50 musiker, fördelade på konsertuppsättning, marschkår, fältpiparkår samt flera andra konstellationer.

Pingstafton 2011 inspekterades musikkåren av Försvarsmusikens inspektörer. Kontrollen består av sex delmoment: A. Två timmars repetition; B. 50 minuters konsert; C. Ceremonimusik med bland annat Försvarsmaktens marsch, paradmarsch, marscher ur eget militärdistrikt, nationalsången, Kungssången och korum; D. Signaler på trumma och jägarhorn; E. Parad och ceremoni i uniform (marsch, marschanträden, halt, riktningssändringar, genomgångar, ändring av djup och luckor under marsch samt instrumentexercis); F. Hela högvaktsceremonin.

Jag kan garantera att ingen soldatformation på garnisonen marscherar med mer spänst och mer precision än vad Hallands Hemvärnsmusikkår gör.

Men allt handlar inte om exercis; musikkåren har haft många intressanta och givande spelframträdanden – 310-årsjubileet med anledning av slaget vid Narva, uttryckningsceremoni för de sista värnpliktiga vid Lv 6, militär vallfärd i Lourdes i södra Frankrike (med 15 000 militärer från hela världen), Wittstock i samband med 375-årsjubileet av slaget vid Wittstock, Tall Ships Races, många ceremonier på Lv 6 samt andra civila och militära spelningar. Och inte att förglömma: Hallands regementes och Hallandsbrigadens kamratförenings årsmöten.

Hemvärnets musikkår i Halland under ledning av Eric Brennelid.

Artikelförfattaren presenterar kåren vid en konsert i Immanuelskyrkan, Halmstad.

Jag ser ljus på framtiden för musikkåren. Nya musiker måste provspela för att antagas. Det stora målet för 2012 är högvakten 11-12 augusti. Vidare väntar spelningar vid Lv 6 (med bland annat luftvärnets jubileum i juni), civila och andra militära konserter.

På tal om konserter, en underbar sommar-

dag spelade vi i anslutning till soldattorpet vid Landaläsjön. I tankarna vill jag citera Povel Ramel: "Vid den mörka tubans då lyfter parkens alla duvor men en svan döv och van, blir i dammen hela dan."

Jan Norén
Musikchef

Spelning vid soldattorpet. Samliga artikelfoton: Jan-Erik Nordberg.

Generalmajoren, greve **Klas Kristoffer Ekeblad** – chef nr 16, Västgöta-Dals regemente

Sedan jag flyttat till Västergötland, har jag börjat intressera mig för Västgöta-Dals regementes minnen här. De är många, ty regementets rekryteringsområde innefattade ju utöver Dalsland norra delarna av Älvsborgs och Skaraborgs län. Här i norra Skaraborg var regementet roterat med 300 nummer, bland annat på Kinnekulle och på Kålland.

På Kålland ligger säteriet Stola, som var släkten Ekeblads stamgods. Kristoffer Johan Ekeblad introducerades på Riddarhuset 1625. Han blev kapten vid Cuninghames (Västgöta-Dals) regemente 1631 och 1645 överste vid Västgöta fotfolk (sedermera Älvsborgs regemente).

Sonen Johan Ekeblad, känd som en stor brevskrivare, skildrar livet vid hovet och bland

annat tiden som sändebud i Paris 1668–1672. Johan Ekeblads bror, Klas Kristoffersson Ekeblad, var officer vid Västgöta-Dals regemente 1637–1641 och senare överstelöjtnant vid Västgöta ryttare.

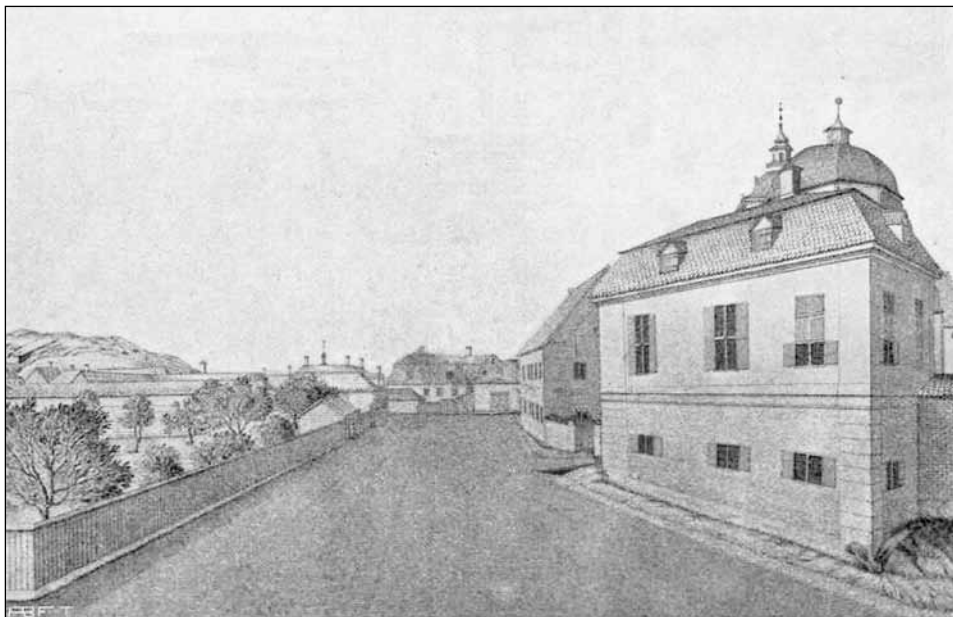
Johan Ekeblads son Klas Ekeblad var också militär och ätten blev under honom grevlig. Han tjänstgjorde dock ej veterligt vid Västgöta-Dals regemente. Denne Klas Ekeblad d ä hade två söner: Klas d y och Klas Kristoffer. Båda var födda i Elbing i dåvarande Ostpreussen, numera Polen, 1708 respektive 1709.

Klas Ekeblad d y var politiker inom hattpartiet, blev riksråd och konseljpresident ("statsminister") 1761–1765 och 1769–1771. Klas Kristoffer – vår blivande chef nr 16 – blev militär, men studerade också vid Åbo akademi, där han vid 16 års ålder 1625 valdes till "rektor illustris". Samma år antogs han dessutom till "rustmästare med furirs karaktär" vid Västgöta-Dals regemente.

År 1726 var han förare vid kungl gardet. 20 år gammal blev han löjtnant vid Upplands regemente 1729, kapten 1733 och major 1743. År 1756 blev han överstelöjtnant vid Skaraborgs regemente, överste i armén 1761 och överste och chef Västgöta-Dals regemente den 19 juni 1769.

Klas Kristoffer Ekeblad (1709–1769). Foto: Arkiv.

Akademitorget i Åbo 1795. Till höger anatomihuset och bakom det huvudbyggnaden. Till vänster tomten där nya (nu gamla) akademihuset byggdes. Källa: Wikipedia.

Men nu kommer det märkliga – redan den 23 november samma år blir han genom byte med överste Karl Gustaf Strömschiöld chef för Jämtlands dragonregemente, en befattning han innehade fem dagar innan han den 28 november fick generalmajors avsked. Han dog knappt en månad senare, den 21 december 1769.

Överste Strömschiöld (chef nr 17) å sin sida blev fänrik vid Västgöta-Dals regemente 1735 och passerade graderna upp till överstelöjtnant 1763, var knappt ett år landshövding i Älvsborgs län, överstelöjtnant vid Skaraborgs regemente 1769, överste och chef för Jämtlands dragonregemente den 30 oktober 1769 innan han bytte med Ekeblad den 23 november samma år. Han var sedan chef nr 17 för vårt regemente knappt ett år innan han dog den 24 september 1770.

Jag har ej kunnat utröna vad dessa byten av chefsbefattningar berodde på. Här finns

Karl Gustaf Strömschiöld (1715–1770). Foto: Per Josse.

utrymme för forskning. Säkerligen kan man i gamla protokoll i krigs- och riksarkiven få svar.

Likaledes kan man fråga sig varför Klas Kristoffer Ekeblad blev generalmajor. Jag har

Klas Ekeblad d.y (1708–1771). Källa: Wikipedia.

ej kunnat få svar på detta. Kanske utmärkte han sig i något av krigerna mot Ryssland. Kanske berodde det på att brodern var konseljpresident. Ytterligare ett fält för forskning.

Ätten Strömschiöld utslocknade på manssidan med översten Karl Gustaf 1770. Ätten Ekeblad utgick likaledes på manssidan 1824. Men Stola finns kvar. Slottet förvaltas numera av en stiftelse och kan besökas sommartid. Ibland kan man också njuta av konserter där. Stola är värt ett besök om man är i trakterna.

Rune Morell

Hedersledamot i kamratföreningen och tidigare chef för Hallands regemente

Källor:

Arvid Norens *Anteckningar om Kungl Hallands regemente (fd Västgötadals) åren 1625–1910*. Uppslagsverk. Grimbergs Svenska folkets underbara öden. Muntliga berättelser av förvaltare på Stola.

Stola herrgård. Källa: Lidköpingsnytt.

En I 16-officer i riksdagen 2000–2011

– men inte som riksdagsledamot utan som friskvårdare och hälsopromotor

Efter hård kamp besegrade partiledaren Lars Leijonborg den kvinnliga gladiatorn Amber. Tävlingen gällde benpress, utspelade sig i riksdagens styrketräningslokal och ingick i en tv-serie på TV 4+ som hette "Forma kroppen". Ett trevligt minne från en stimulerande arbetsplats för en officer från Hallands regemente.

Men hur hamnade en halländsk officer i riksdagens styrketräningslokal? Efter värmplikten på Arméns fallskärmsjägarskola 1964, åtföljt av aspirantskola i Halmstad och FN-tjänst på Cypern, blev jag antagen som officersaspirant vid kungliga Hallands regemente 1966 och erhöll min officersfullmakt 1971.

En lärarrik och fantastisk stimulerande tid följde sedan på regementet, där jag lärde mig

mycket av dugliga föregångsmän från alla de tre dåvarande befälskategorierna, alltid under mycket trevliga former.

Som officer valde jag sedan att specialisera mig inom området fysisk träning med friskvård och militär idrott. Efter en tvåårig utbildning på den civila idrottshögskolan GIH i Stockholm återbördades jag så småningom till Halmstad och Hallands regemente som

Artikelförfattaren i styrketräningslokalen.

huvudlärare i fysisk träning vid Infanteriets officershögskola. Som lärare i fysisk träning och friskvård hade jag förmånen att arbeta tillsammans med I 16-officern Sven Svensson.

Jan Björklund elev

Vi jobbade stenhårt på att påverka eleverna och skolans lärarkader gällande hela begreppet fysisk träning och friskvård. Vi införde bland annat Kadettloppet, löpning 30 km, som ett slutprov i fysisk träning och fysiologi. En av våra elever, aspirant Jan Björklund, möter jag 25 år senare i riksdagen som ny partiledare för Folkpartiet – Lars Leijonborgs efterträdare.

Karriären inom fysisk träning gjorde att jag 1988 sökte en tjänst vid arméstaben i Stockholm som arméns idrottsofficer. Jag fick tjänsten och flyttade till arméstaben där jag jobbade med fysiska baskrav, idrottsplutoner, friskvård med mera. Vid de stora omorganisationerna av Försvarsmakten under nittiotalet förflyttades jag till GIS – arméns idrottskola på Karlberg, Solna – som i detta skede utvecklades till Försvarets idrottscentrum, där jag sedan arbetade fram till 2000. Då fick jag möjligheten att lämna armén i förtid som "55 plus" för en projektanställning som friskvårdare vid Sveriges riksdag.

Efter ett militärt liv från 1964 till 2000, innebärande 36 år i rikets tjänst, antog jag utmaningen att utveckla friskvården för ledamöter och anställda vid Sveriges riksdag. Vem var avsändare till denna stimulerande utmaning?

Tillfälligheternas spel

Livets sinkadusfaktorer hade hösten 1998 fört styrelsen för riksdagens idrottsklubb till Försvarets idrottscentrum. Styrelsen var där på studiebesök för att se hur idrott och friskvård var organiserad och uppbyggd inom

Försvarsmakten. Jag erhöll uppdraget att presentera försvarets upplägg, organisation, genomförande, uppföljning etc.

En av initiativtagarna till studiebesöket var dåvarande riksdagsledamoten, tillika reservofficern vid Hallands regemente, Carl Fredrik Graf, i skrivande stund ordförande i Halmstads kommunstyrelse. Bakgrunden till besöket var att friskvård, motion och träning för ledamöter och anställda behövde utvecklas. Ett besök hos Försvarsmakten kunde kanske ge idrottsklubben inspiration och vägledning till bättre friskvård i riksdagen.

Samma syn

Under besöket framkom det att Carl Fredrik och jag hade samma grundsyn på friskvård, motion och idrott, nämligen dess stora betydelse för folkhälsan. I en organisation eller i ett samhälle förbättrar professionellt utförd träning och idrott, tävlingar och motion hälsan för den enskilde. Det skapar också nya sociala mötesplatser för individer från olika miljöer, vilket ger möjligheter att bryta ner olika former av hierarkier.

Väl åter i riksdagen uppvaktade idrottsklubben riksdagsstyrelsen och bad om att få presentera och redogöra för sina slutsatser.

Riksdagsstyrelsen fann att resultaten från studiebesöket var så intressanta att de önskade en föredragning av undertecknad om vad rätt bedriven friskvård kan innebära för ledamöters och anställdas hälsa, välbefinnande och – inte minst – ekonomiska fördelar för förvaltningen genom minskade sjukskrivningskostnader.

Efter föredragningen för riksdagsstyrelsen kom en förfrågan om jag var intresserad av att driva ett friskvårdsprojekt i riksdagen under tre år, med start 16 januari 2000. Vid denna tid hade riksdagsförvaltningen en total sjukfrånvaro på lite över 6 procent. Ett av målen med friskvården var att minska sjukfrånvaron.

I samverkan med idrottsklubben körde jag i gång projektet. Vi började med att skapa en friskvårdsstrategisk inriktning med målet att få riksdagsledning, ledamöter, förvaltningens chefer och anställda att inse betydelsen av fysisk aktivitet och rätt kost i förhållande till effektivitet och trivsel i arbetet och utvecklande av den enskildes hälsa. En attitydförändring krävdes således på alla nivåer.

Talade med alla

Jag inledde projektet med en attitydinriktad friskvårdsinformation för alla tjänstemän och ledamöter. Jag gick runt och talade om betydelsen av motion och kost för sammanlagt 540 tjänstemän, 349 ledamöter och cirka 400 anställda vid de olika partikanslierna. Informationen gavs partivis för ledamöterna och arbetsenhetsvis för tjänstemännen.

Ledstjärnorna för att få en positiv attitydpåverkan till friskvård i en stor organisation är härvidlag:

- Ledningen tar fram en friskvårdspolicy och efterfrågar sedan resultaten av friskvården.
- Medarbetare ges tillfälle till veckovis regelbunden friskvårdsaktivitet på arbetstid.
- Alla chefer utbildas inom ramen för hälsofrämjande ledarskap.
- Arbetsgrupper accepterar att enskilda medarbetare tränar på arbetstid, vid för gruppen lämpliga tillfällen.
- Det skapas ett varierat utbud av lättillgängliga friskvårdsaktiviteter på arbetsplatsen.

Friskvårdspolicy

Ovanstående kriterier tillämpas vid Sveriges riksdag genom att förvaltningen har en friskvårdspolicy som styrdokument. Resultaten av friskvården erhålls genom årliga enkäter och uppföljning av sjukfrånvaron. Tjänstemän kan på arbetstid träna 60 minuter per vecka, om arbetet och linjeförhållanden så medger. Motionslokal, styrketräningslokal,

mindre badbassäng och rum för meditation tillhandahålls.

Friskvårdsprojektet startade med att försöka påverka individens attityd till fysisk aktivitet eller fysisk träning. Fysisk aktivitet är den viktigaste faktorn för hälsa och välmående. Det är vetenskapligt bevisat att fysisk aktivitet förebygger många av våra vanligaste sjukdomar, såsom hjärt-kärlsjukdomar, typ II-diabetes, högt blodtryck och fetma samt vissa påverkansbara cancersjukdomar som tjocktarmscancer och bröstcancer.

Bättrar på minnet

Dessutom visar de senaste rönen inom svensk hjärnforskning att regelbunden fysisk träning förbättrar minnet, ökar koncentrationsförmågan och motverkar uppkomst av lindriga depressioner.

Så vägen mot mera fysisk träning gick genom att erbjuda roliga och utmanande fysiska aktiviteter – motionsgymnastik, styrketräning, trappdagar, motionspoängjakter med mera, med stöd av individuellt genomförda hälso- och livsprofilbedömningar.

Det erbjöds även årligen återkommande tolv-veckors livsstilskurser (i attityd, kost, motion och stresshantering) och stegtävlingar. Den mest uppskattade aktiviteten var stegtävlingarna, där över 70 procent av ledamöterna deltog. Stegtävlingarna, som för övrigt webb-administrerades av *tappa.se*, ett friskvårdsföretag från Varberg, genomfördes under tre månader. Vid varje tävlingstillfälle gick riksdagen minst sju varv runt jorden!

Inom helhetsbegreppet friskvård ingick även den tävlingsverksamhet som organiserades av riksdagens idrottsklubb. Det var mästerskapstävlingar i innebandy, pingis, tennis, löpning, cykel, längdskidåkning och golf.

Varje år genomförs också de nordiska parlamentmästerskapen i längdåkning (skidor). De norska, finska och svenska parlamenten

turas om att arrangera denna tävling. Carl Fredrik Graf och jag deltog varje år i dessa tävlingar, som genomfördes i Holmenkollen, Lahti, Östersund och andra skidmetropoler i de nordiska länderna. Varje land ställde upp med en skidtrupp på tjugo personer

med indelningen 50 procent kvinnor och 50 procent män respektive 50 procent ledamöter och 50 procent tjänstemän. Därmed var dessa mästerskap utmärkta exempel på idrottens idé, nämligen att ge hälsa för individen och sociala mötesplatser för individer från olika

Yngve Borgström visar vägen.

miljöer, vilket ger möjligheter till att träffa människor från andra sociala grupper.

Mietos revansch

Ett roligt minne från parlamentsmästerskapen på skidor är skidlegenden Juha Mietos deltagande. Han fick vid sitt första tävlingsår se sig besegrad av en annan ledamot. Juha blev så heligt motiverad till träning att vi redan vid nästa års mästerskap såg en tjugofem kilo lättare Mieto, som då överlägset vann sin klass.

Det var en härlig revansch för Juha som trots sin långa och framgångsrika karriär aldrig lyckades vinna en individuell guldmedalj i OS eller VM. Närmast seger var han vid vinter-OS 1980 i Lake Placid då han förlorade guldmedaljen på 15 km till Sveriges Thomas Wassberg med 1/100 sekund.

Andra roliga Finlandsminnen är de årliga landskamperna i fotboll. Dessa landskamper är stenhårda och prestigefyllda matcher som Sverige brukar vinna. Vi hade alltid stor hjälp av Bosse Ringholms hårdhet och Thomas Bodströms snabbhet när vi spöade det finska parlamentslandslaget, både i Helsingfors och i Stockholm.

Kamratförening på besök

Andra trevligheter under min tid i riksdagen var studiebesöken av kamratföreningen med dess Stockholmsavdelning under ledning av min dåvarande avdelningschef på aspirantskolan i Halmstad 1965, Carl Fredrik von Mentzer. Vid kamratföreningsbesök i riksdagen deltog bland andra Al Samfors och Lennart Törnqvist, som jag väl kände från många häftiga stridsskjutningar på Nyårsåsen och glada stunder på mässen.

Det var en fröjd att kunna visa riksdagens friskvårdssatsningar, hur demokratin fungerar under vardagen med motioner, behandlingar i plenisalen, de tretton olika utskotten, omröstningar i plenisalen med mera.

Yngves träningstips

Gå raskt minst 12 000 steg per dag med pulsökning eller jogga två, tre pass per vecka i 30 minuter med puls på 120–130 slag/minut.

Styrketräna (max styrka) två pass per vecka.

Andra trevliga hågkomster är styrketräningslokalen där jag hade förmånen att visa, instruera och öva, öva, öva många folkvalda i styrketräningens ädla och hälsofrämjande konst.

Halländsk motion

Under årens lopp blev det sammanlagt 556 styrkelektioner med ledamöterna, bland andra de halländska ledamöterna Hans Hoff (S), Jan Ertsborn (Fp), reservofficeren vid Hallands regemente Michael Svensson (M), samtliga från Falkenberg, samt sist men inte minst Anne Marie Brodén (M), tidigare landstingsråd i Hallands län. Anne Marie har för övrigt ett stort engagemang för friskvård och allt samhällsligt förebyggande hälsoarbete.

Hur gick det då med hälsan och sjukfrånvaron i riksdagen? Från ett totalt snitt på cirka 6 procent minskade frånvaron till 2,5 procent 2010, vilket jag är glad för. Särskilt stolt är jag över minskningen av sjukfrånvaron för kvinnor, som från ett snitt på 6,5 procent hade sjunkit till 2,8 procent 2010!

Ja, kära kamrater i vår förening, allt har ett slut – denna artikel, officersyrket, min friskvård vid riksdagen. Allt har ett slut utom behovet av fysisk träning. För där finns det ingen mållinje... Så det är bara att träna på!

Yngve Borgström
F d officer på I 16

91:an fyller 80 år

I år fyller 91:an Karlsson 80 år. 91:an är Sveriges äldste i tjänst varande soldat och maskot för såväl Hallands regemente som Garnisonsmuseet. Födelsedagen kommer givetvis att uppmärksammas på olika sätt.

Garnisonsmuseet kommer i sommar att ha en jubileumsutställning och även här i kamratföreningens tidning uppmärksammar vi vår regementskamrat. På Hallands kulturhistoriska museum i Varberg uppmärksammas också 91:an i utställningen "Hallands bästa".

Trots att det gått 80 år är 91:an still going strong. Han är lika ung och vital som 1932 då han skapades av halmstadsonen Rudolf Petersson. Var fjortonde dag utkommer det ut en ny tidning om honom och hans eskapader.

Det har genom åren skrivits en hel del om 91:an. Han är föremål för ständig uppmärksamhet och nya läsare tillkommer. Trots frånvaron av värnpliktsutbildning är det frapperande vilket stort intresse det finns kring hans liv och leverne.

Sannolikt är 91:an unik genom att figurerna i serien är så lätta att identifiera som karikatyrer av de befäl Rudolf Petersson kom i kontakt med under sin volontärutbildning i mitten av 1910-talet.

Rudolf Petersson och 91:an

Rudolf Peterson föddes 1895 och växte upp i Halmstad. Han var redan som ung mycket intresserad av teckning och utbildade sig också inom branschen på Valands konstskola.

Sedan var det dags för Rudolf att rycka in till värnpliktsutbildning. Rudolf ryckte in på Hallands regemente 1915 och valde att söka som volontär, d v s en frivillig befälsutbildning som skulle leda till anställning som underbefäl. Efter genomförd utbildning med godkända betyg valde dock Rudolf att hoppa

av och söka sig andra vägar i livet. Det kom också att ta några år innan 91:an skulle födas.

Rudolf hann först med en period i USA, där han verkade som tidningstecknare på tidningen Cleveland News i Cleveland, Ohio. Under tiden i USA kom Rudolf sannolikt i kontakt med serietecknandet och idén till serien om 91:an föddes. Det skall dock erinras om att Rudolf i ung ålder – redan 1913 och 1914 – utgav två häften med karikatyrer, kallade "Känt folk". I dessa häften kan man också se de drag som senare kom att känneteckna 91:an.

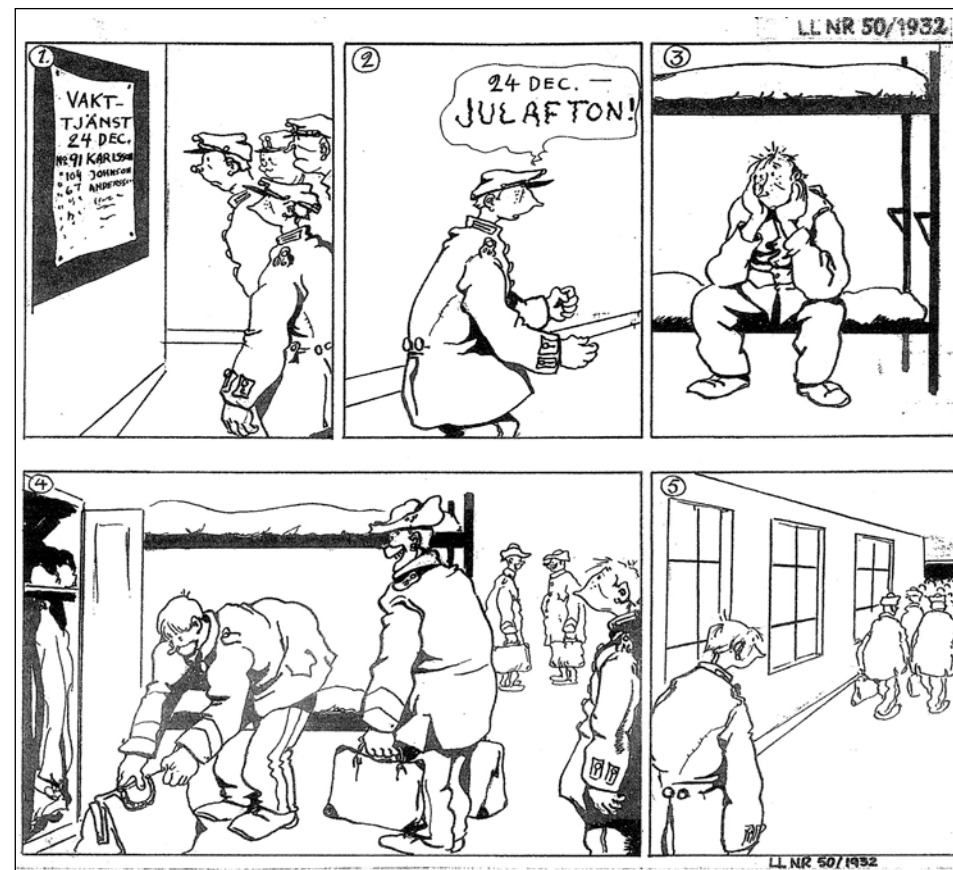
När Rudolf återvände till Sverige i slutet av 1920-talet tillsammans med sin norskfödda hustru, valde han att bosätta sig i Ytterhörna utanför Stockholm. Han kom att umgås i konstnärskretsar i Stockholm och fick också sina teckningar publicerade i bland annat Söndagsnisse Strix, Albert Engströms berömda tidning.

Som sagt, 1932 föddes serien om beväringssmannen 91:an Karlsson och det första julalbumet publicerades. På senare år har det framkommit att Rudolf sannolikt inledningsvis hade hjälp med författandet av texterna i serierna. Hallandsposten hade en artikel den 9 november 2010 där journalisten Lennart Hildingsson berättar om Rudolfs samarbete med Osvald Lindsten, signaturen "Kaddud".

Osvald Lindsten, prästson från S Unnaryd, var en synnerligen språkbegåvad man. Osvald fick dock inte utlopp för sina stora språkkunskaper på grund av det bohempliv han levde i Stockholm. I en stund av akut pengabehov

Omslaget till "Känt folk", 1913. Samtliga artikelillustrationer: Garnisonsmuseet.

Original av Rudolf Petersson för "Levande livet" nr 50/1932. Observera att han ännu inte börjat med pratbubblor. Texten skrevs under teckningarna.

sålde han också sina rättigheter till 91:an till Albert Bonnier j:r för en femtiolapp.

Därefter var det Rudolf själv som såväl ritade som skrev historien om 91:an. 1960 kom näste tecknare in i bilden, Nils Egerbrandt. Rudolf var då 64 år och krafterna började tryta. Nils fick inledningsvis hjälpa Rudolf med tecknandet men alla teckningar skulle godkännas av Rudolf.

Nils fick efter hand ett allt större ansvar för produktionen. Efter Rudolfs död 1970 tog Nils över allt ansvar för 91:an. Sedan Nils Egerbrandt drog sig tillbaka tecknas 91:an

av ett antal olika tecknare, dock fortfarande med samma stil.

91:an och regementet

Serien om 91:an är unik genom att huvudpersonerna är så lättidentifierade från levande livet. Regementsmiljön har dock Rudolf skapat ur fantasin. Visst känner man drag av den regementsmiljö som skapades då våra garnisoner i början av förra seklet flyttade in från exercishedarna och byggdes upp i mer urban miljö, men miljön har inget särdrag av I 16 och dess kaserner.

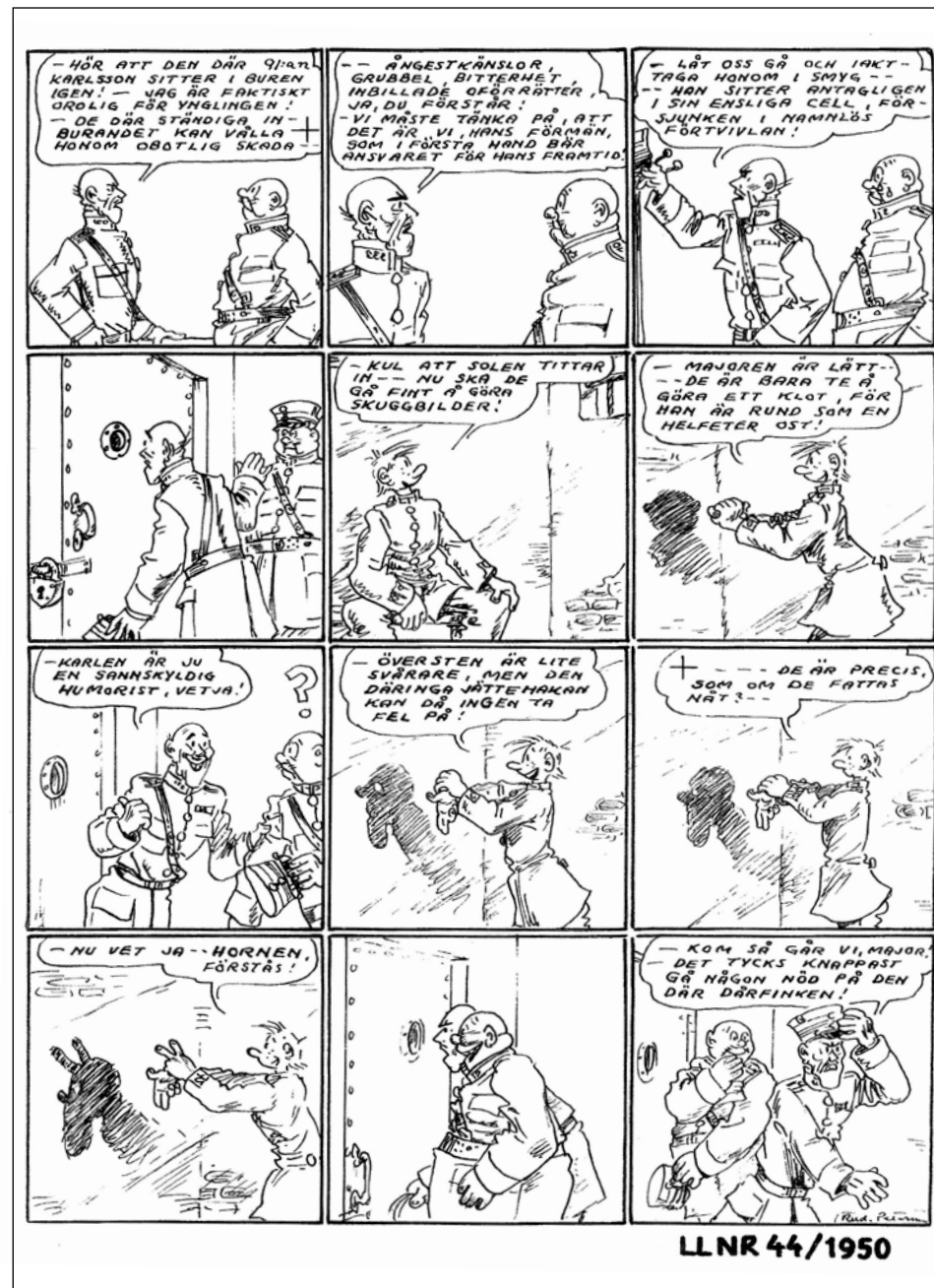

Ur "Levande livet" nr 5/1941.

Rudolf kallade sitt regemente för Klacksmohed och det ger ju heller inga associationer till kasernerna i Halmstad. Uniformer och personer är dock tidstypiska. En fråga som ofta ställs är varför 91:an har en blå uniform till skillnad från övriga personer som i huvudsak har grå uniform. Det enkla svaret är givetvis att Rudolf ville ge 91:an en särställning

och som huvudperson ett utmärkande drag.

En annan förklaring är att det under början av förra seklet rådde brist på uniformer och även annan utrustning. Uniformerna syddes dessutom på regementet, varför personalen utrustades med de uniformer som fanns tillgängliga. Personalen blev därför inte enhetligt utrustad.

91:an i "Levande livet" nr 44/1950.

Lägg märke till hur hans utseende förändrats sedan 1932.

Personerna

Huvudpersonerna kan identifieras som de befäl Rudolf kom i kontakt med under sin utbildning på 1910-talet. Mångas identitet är känd – dock inte allas. Här är några exempel i persongalleriet:

91:an Karlsson, även kallad Mandel

En yngling från Örkelljunga, sannolikt med namnet Sigfrid Johansson. Denne Johansson sägs ha varit en slagskämpe och bråkstake som fick uppsöka arresten åtskilliga gånger under sin värnplikt.

87:an Axelsson

En snäll och from hallänning från Falkenberg.

Elvira, piga och under ständig uppmärksamhet från 91:an och 87:an

Förebilden är sannolikt Rudolfs syster.

Generalen Rufus von Bääfvenhjälm

Översten, sedermera stadsrådet och generalen Bror Birger Emil Mörcke.

Översten Hector Gyllenskalp

Översten, sedermera generalen Peter Josias Hegardt.

Majoren Morgonkrök

Majoren Bror Albert Lagercrantz.

91:an och Garnisonsmuseet

Garnisonsmuseet besitter den mest omfattande samlingen av föremål kring 91:an som finns. Utöver nästan alla serietidningar som utkommit, ett stort antal julalbum, kuriosa med mera, är museets originalteckningar av Rudolf Petterson samlingens förnämsta tillgång.

Samlingen omfattar cirka 800 originalteckningar i tusch, bland annat den första teckningen från 1932. Samlingen tillhörde

General Bror Birger Emil Mörcke i "Känt folk" från 1913.

ursprungligen framlidne kaptenen i Hallands regementes reserv, Birger Grambäck, och har sedan under lång tid förvarats på f d I 16:s museum och numera på Garnisonsmuseet.

Unik samling

För att på något sätt klargöra ägarförhållandet finns nu ett avtal mellan Hallands regementes kamratförening och museet, där det med vissa förbehåll konstateras att museet skall anses vara samlingens rättmätiga ägare. Samlingen, som är unik och mycket värdefull, visas normalt inte i utställningen utan förvaras inlåst för att i första hand vara tillgänglig för forskning och dylikt. Under jubileumsåret 2012 visas museets basutställning om 91:an hela året och kompletteras med en utökad utställning under sommaren.

Anders Sträng
*Museiföreståndare
och f d officer vid
Hallands regemente*

Kent Grimberg – 25 år på skjutbanan

Våren 2011 fick jag höra att "skjutbanechefen" Kent Grimberg skulle gå i pension under året. Mycket överraskande, med tanke på att jag tyckte att han tämligen nyligen efterträtt Bertil Byhlmark, så jag ringde upp Kent och bad om ett samtal. Här är hans berättelse:

Den 1 juli 1986 blev jag anställd men jag började faktiskt "arbetsträna" redan den 28 april. Tidigare var jag hissmontör men skadade knäet och Arbetsförmedlingen lyckades då hitta ett vikariat på I 16. När sedan Byhlmark blev sjukskriven efterträdde jag honom. Någon utbildningstid var det inte tal om utan jag fick lära mig själv, men jag talade med Byhlmark och han meddelade då att han inte skulle komma tillbaka. Sven-Erik ("Pelle") Svensson guidade och jag talade också med Östen Berg.

När jag började var det handräckningsvärnpliktiga som skötte om skjutbanan. Det var svårt att få ihop 20 likadana tavlor till en skjutning. Men efter ett tag blev det bättre ordning och jag hade en eller två värnpliktiga som hjälpte mig. Vid mer omfattande arbeten, som till exempel grusbyte, förstärktes styrkan med ytterligare fem eller sex man.

Bra soldater

Inför semestern gjorde jag en åtgärdslista till soldaterna och det fungerade som regel väl.

Akustisk skjutbana. Foto: Christian Lövgren.

Bertil Byhlmark på K-banan i början av 1980-talet. Foto: Arkiv.

Ibland hade de till och med gjort mer. Jag hade bra kontakt med de värnpliktiga och i stort sett alla var bra.

Fräschare bod 24

Under jul och nyår 1986/87 fräschade jag själv upp bod 24 med material som jag fått från snickeriet via Börje Andersson. Med hjälp av bland annat färg och glasfiberväv blev det sedan en ganska fin verkstad.

År 1995 tröt det med extra handräckning eftersom det klassades som grå arbetskraft. Jag var sedan ensam på skjutbanan till hösten 1998. Grävarbeten på skjutbanan och ombyggnad av sommarstallet påbörjades i februari 1999 och bod 24 (på skjutbanan) revs.

I bod 24 hade jag en liten verkstad, målma-

Kent Grimberg på K-banan 2011. Foto: Lars Ahlberg.

teriel, ett kontor på 2 x 2 meter, omklädningsrum med skåp, kylskåp och ett skrivbord. Där fanns ingen toalett och inget rinnande vatten. Vatten hade jag i en 25-litersdunk, fäst på väggen. Vattnet hämtade jag i övnings- och vårdhallen och där utförde jag också mina toalettbestyr.

”Röj ut!”

Hösten 1998 fick jag ordern: ”Röj ut allt som finns i byggnad 24!” I sommarstallet fick jag sedan kontor, omklädningsrum, trinettkök, toalett och verkstad. Det var ganska mysigt i bod 24 och under en period hade jag en bajamaja – men det var inte trevligt.

I maj 1999 invigdes den akustiska skjutbanan och byggnad 25 (sommarstallet) blev klar

Kent Grimberg i den nyrenoverade värmestugan sommaren 2011. Foto: Lars Ahlberg.

för inflyttning. Claes Jönsson placerades hos mig och vi arbetade sedan ihop till februari 2009 då Claes gick i pension. Rolf Ahlström flyttade in 2000 men han gick i pension redan efter två år.

Under de första åren på skjutbanan var det öppet att köra in och civila sköt ganska mycket. Ibland sköts det på plåtburkar och pappkartonger, så det kunde vara en del att städa. Det förekom även rena buskörningar. En vägbom sattes upp våren 1988. Efter det blev det bättre. Hösten 2005 tillkom ett staket.

Värmestuga slutprojekt

Mitt sista stora projekt på regementet blev bod 23 på skjutbanan som jag fick bygga om till en värmestuga. Efter diverse fixande och donande stod den klar tidigare i år. Värmestugan är öppen dagtid vardagar och har plats för 30 personer.

Så här efteråt känns det lite märkligt att det kunde ta 20 år att hägna in området och att få toaletter på skjutbanan – men trägen vinner!

På min fritid har jag ägnat mig åt tävlings-

skytte i pistol (Harplinge pistolklubb). Jag är fortfarande aktiv, men på en låg nivå. Tävlingsframgångarna har varierat, en och annan pokal har jag vunnit. Sedan har jag alltid gillat jakt, både på egen mark och på arrenderad. Dessutom har jag tre fastigheter att sköta om – så sysselsättning finns.

Det mest negativa under dessa år var väl avsaknaden av hygienmöjligheter i gamla skjutboden. Det mest positiva var friheten, den friska luften och det omväxlande arbetet. Efter ett tag lärde sig kunderna att ordning och reda lönar sig. Mitt tjänstefordon var förresten inledningsvis en ”flakmoppe” men så småningom fick jag en Volkswagen Pickup.

Jag vill avsluta med att säga att jag trivts bra under dessa 25 år!

Nedtecknat
sommaren 2011 av

Lars Ahlberg

F d officer vid I 16 och
IB 16, numera på Lv 6

Civilförsvarsförbundet

Civilförsvarsförbundet är en vital frivillig försvarsorganisation, som i år firar 75-årsjubileum och som verkar i tiden. Sveriges Civilförsvarsförbund (SCF) är en av landets 18 frivilliga försvarsorganisationer. Vår mångsidiga verksamhet kan presenteras enligt följande: Civilförsvarsförbundet är en idéburen, medlemsdriven organisation för säkerhet till vardags och vid kris. Vi finns för att utbilda, informera och hjälpa.

Huvuddelen av de frivilliga försvarsorganisationerna har fått utbildningsuppdrag för uppgifter inom Försvarsmakten. Uppdragen syftar till att fylla Försvarsmaktens behov av avtalspersonal för att bemanna befattningar i insatsorganisationen, främst hemvärnsförbanden.

Civilförsvarsförbundet tillhör inte avtalsorganisationerna utan är helt inriktat på att stödja det civila samhället.

Historik

Civilförsvarsförbundet har utvecklats ur Riksluftskyddsförbundet, som grundades 1937. Runt om i landet bildades civila luftskydds-

föreningar och ett stort antal instruktörer utbildades inom förbundet. Dessa hade i föreningarnas regi fram till 1940 redan utbildat 200 000 personer i hemskyddet, d v s hemskyddsledare, hemskyddssamariter med flera. Utbildningen var frivillig och skedde på fritiden.

Riksförbundet startade 1938 en effektiv propaganda även i skolorna. 1930-talets och 1940-talets skolbarn fick alla lära sig hur man gör sitt hem säkert mot bränder och bomber samt lära sig ta hand om lättare skador. Hemskyddet hade debuterat, d v s förbundets idé om hur man tar ansvar för de sina, när samhället inte har möjlighet att hjälpa i alla lägen.

Civilförsvarsförbundet
www.civil.se

I Stockholm 1940 kunde man mönstra väl utbildade och utrustade enheter som visades upp för allmänheten vid en stor uppvisning på Skansen i september. Observera den handdrivna brandsprutan.

I Arboga hade man en stor övning sommaren 1941. Luftskyddets personal tjänstgör här tillsammans med ordinarie brandpersonal. Att förstärka och hjälpa denna var luftskyddets uppgift: ensam skulle brandkåren aldrig klara av flera samtidiga bränder.

45

Historisk bild från boken "Sveriges Civilförsvarsförbund 50 år" (1987).

En civilförsvarslag tillkom 1944, varvid man byggde upp en statlig utbildnings- och tillsynsorganisation. Frivilligheten ersattes med plikt och statliga civilförsvarsskolor öppnades för att utbilda pliktinkallad personal.

Det statliga Civilförsvaret, som blev en stor och viktig del i det svenska totalförsvaret, skall dock ej förväxlas med Civilförsvarsförbundet, som är en frivilligorganisation.

Namnbytet till Sveriges Civilförsvarsförbund skedde 1951.

Från och med 1 juli 1995 skedde en dramatisk förändring av den civila delen av totalförsvaret. Genom en ny lag om civilt försvar blev kommunen högsta civila totalförsvarsmyndighet, vilket innebär helhetsansvar för civila beredskapsfrågor på den lokala nivån. Civilförsvaret upphörde som organisation.

Frivilliga resursgrupper, FRG, biträder här på informationssidan vid en kommunal övning. Foto: Civilförsvarsförbundet.

Verksamhetsidé

Ett säkrare liv hela livet – även i utsatta lägen.

Vad är Civilförsvarsförbundet?

Civilförsvarsförbundet är en idéburen, demokratisk och rikstäckande frivilligorganisation. Förbundet är partipolitiskt och religiöst obundet. Förbundets mål är riskmedvetna människor, som genom sitt agerande stöder såväl individen som samhället. Förbundet verkar också för att stärka demokratin och människovärdet samt bidrar till en hållbar samhällsutveckling.

Förbundets verksamhet

Förbundet är verksamt inom områdena säkerhet, trygghet och överlevnad utifrån den enskilda människans behov och förutsättningar. Förbundets verksamhet omfattar:

- Opinionsbildning för ett säkert och tryggt samhälle.

- Information och utbildning för att stärka människornas förmåga att förebygga och hantera utsatta lägen.
- Insatser i samband med olyckor och kriser i samhället.
- Uppdragsverksamhet som främjar förbundets mål.

Vad gör Civilförsvarsförbundet?

Vi utbildar, informerar och hjälper. Verksamheten är det vi direkt gör för och tillsammans med medborgarna och medlemmarna. Den är hjärtat i Civilförsvarsförbundet. Därför är det viktigt att alla medlemmar, instruktörer och andra funktionärer samt anställda har sitt fokus på just verksamheten.

Vi underlättar för människor att förebygga och hantera olyckor och krislägen.

Vi ökar ditt riskmedvetande. På våra kurser lär du dig klara olyckor och krislägen såsom längre elavbrott, förorenat dricksvatten, en

längre tids isolering och nödsituationer utomhus. Vi ger råd om säkerhet till vardags. Allt från hur du hanterar skadade eller gör ditt hem mer brand- och olycksäkert till hur du genom olika åtgärder kan minimera risken att råka illa ut. Vi informerar om lösningar i situationer när sådant som kyl, frys, spis och mikrovågsugn slutar fungera eller när det inte kommer vatten ur kranen.

Vi arbetar med människor i alla åldrar. Allt utgår från människornas behov av *vatten, mat, värme, sömn och information.*

Våra uppdrag får vi främst från de myndigheter som arbetar med samhällets säkerhet och krisberedskap (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB, och Energimyndigheten) och kommunerna.

Vid större olyckor och kriser i samhället

kan det behövas hjälp från frivilliga. Då finns Frivilliga resursgrupper (FRG) till för kommunerna och myndigheterna att använda som förstärkningsresurs.

I FRG ingår personer från olika frivilligorganisationer med en sammanlagd mycket bred kunskap som Civilförsvarsförbundet organiserar, utbildar och utvecklar.

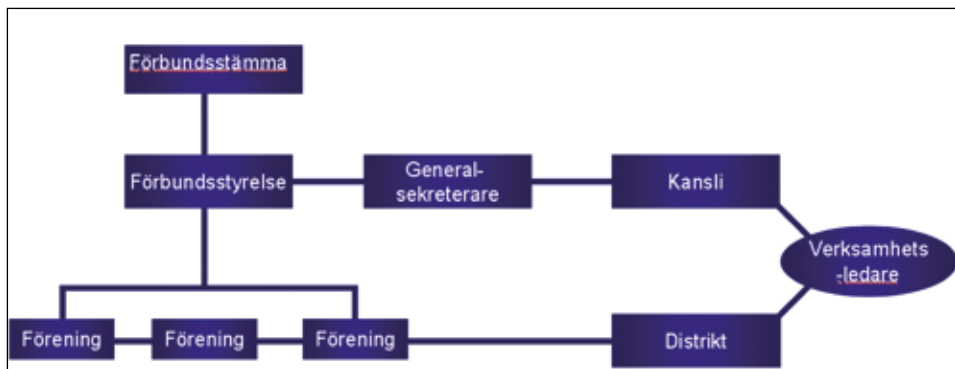
Ju mer förberedda vi är och ju mer vi kan om risker och säkerhet, desto bättre klarar vi oss – både som individer och som samhälle.

Frivilliga resursgrupper (FRG)

En frivillig resursgrupp består av människor som kallas in på begäran av kommunen eller en myndighet i utsatta lägen eller vid en händelse där ordinarie resurser behöver förstärkas. Då kan en resursgrupp t ex hjälpa till med

Instruktören i Civilförsvarsförbundet Halland, Staffan Anckar, under utbildning i hjärt- och lungräddning (HLR). Foto: Jörgen Engvall.

Förbundets organisationsstruktur.

service, administration och andra praktiska uppgifter. Information och medmänskligt stöd är särskilt viktiga uppgifter för FRG.

Cirka hälften av landets 290 kommuner har valt att skaffa en frivillig resursgrupp i syfte att stärka den kommunala krisberedskapen. Hallands kommuner har kommit olika långt med denna möjlighet.

Förbund, distrikt, föreningar

Civilförsvarsförbundet har tre beslutande och operativa nivåer: förbundet, distrikten och föreningarna. De representerar den nationella, regionala respektive lokala nivån. Tillsammans är de Civilförsvarsförbundet.

Det högsta beslutande organet är förbundsstyrelsen, som hålls vartannat år. Förbundsstyrelsen är förbundets högsta verkställande organ. Nuvarande ordförande är Sven Lindgren och förste vice ordförande är Leni Björklund (f d försvarsminister).

Generalsekreteraren, Anders M Johansson, är förbundets högste tjänsteman och leder verksamheten med några få medarbetare från kansliet i Stockholm samt 13 verksamhetsledare ute i landet.

Civilförsvarsförbundet finns över hela landet och är indelat i distrikt. Ett distrikt är en samverkansplattform mellan föreningarna i området. Halland utgör ett distrikt och har

fem civilförsvarsföreningar, en i varje kommun utom i Hylte. Målet är att det ska bildas en förening även i Hylte kommun.

Ett distrikt leds av en styrelse och verkar genom en verksamhetsledare och de instruktörer som finns i distriktet.

I varje kommun

För att göra skillnad måste Civilförsvarsförbundet finnas där människorna finns. Därför är viktigt att Civilförsvarsförbundets verksamhet bedrivs i samtliga kommuner.

Instruktören är Civilförsvarsförbundets förlängda arm till allmänheten och genomför kurser i t ex hjärt- och lungräddning (HLR), säkerhet till vardags och vid kris, Hitta Vilse samt ger energiinformation.

Vårt mål är att allmänheten ska bli tillräckligt rustad för att själv kunna förebygga och hantera nödsituationer. Ju mer vi är förberedda och ju mer vi kan om hot och risker, desto bättre klarar vi oss – både som individer och tillsammans.

Lennart Rydén
Verksamhetsledare
Civilförsvarsförbundet Halland
och f d officer vid I 16

Hans-Olof Hansson, Gunnar Ohlsén, Lennart Eriksson med flera iakttar något intressant vid Citadellet i Landskrona. Foto: Rolf Eklund.

Föreningen -97 års män

Rolf Täljegård, Lennart Eriksson, Jarl Wallefors och Göran Ericsson – som alla gått i pension under 1997 – träffades i februari 1998. De diskuterade då om det fanns möjligheter att bilda en förening för f d yrkesofficerare som gått i förtida pension (s k 55+) med anledning av Försvarsbeslut -97.

Det inledande syftet med föreningen var att odla kontakter med varandra och regementet. Efter en enkät bland dem som hade möjligheter att utnyttja 55+ beslutades att organisera en förening för f d yrkesofficerare vid Halmstads armégarnison (I 16/Fo 31, IB 16 och Lv 6). Föreningens namn blev ”-97 års män”.

Djupt involverade

Att just dessa kom att grunda -97 års män beror med all sannolikhet på att de tidigare tjänstgjorde på personalenheten och produktions- och samordningsenheten. Eftersom regementet och hela armégarnisonen var nedläggningshotade var dessa enheter djupt

Hans-Olof Hansson, Gunnar Ohlsén, Håkan Söderberg, Anders Sträng och Christer Eliasson, i hitre raden, studerar stridsvagnshinder vid Citadellet. Foto: Rolf Eklund.

involverade i försvarsbeslutets eventuella följder och konsekvenser.

Numera är alla fyra yrkesofficerare, som haft tjänstgöringsplacering i Halmstads garnison med arbetsuppgifter i huvudsak inom regementsområdet, välkomna att bli medlemmar. Föreningen är frivillig och leds av en styrelse, bestående av ordförande och två styrelsemedlemmar. Det är ingen ekonomisk eller juridisk förening.

Träffas ofta

Det genomförs två möten, vår och höst, under ett kalenderår. Därutöver träffas medlemmarna den tredje torsdagen i varje månad (ej juni, juli och december) och fikar tillsammans. Vid några av dessa fikatillfällen inbjuds föreläsare från Försvarsmakten,

något civilt företag eller någon med historisk koppling.

Det genomförs en utflykt om året, i regel under våren. Föreningen reste t ex 2011 till tunnelutställningen i Förslöv och därefter till Citadellet i Landskrona, se artikelfoton.

Jullunch och golf

Året avslutas i december med jullunch på officersmässen. Parallellt med denna verksamhet pågår golfspel för dem som är intresserade.

Tomas Andersson
Ordförande

Utrikesminister Carl Bildt planterar ett bergkörbärsträd för att ersätta den alm som hans farfar Nils Bildt planterade vid sin avgång som regementschef. Foto: Christian Lövgren.

Sveriges utrikesminister, Carl Bildt (M), har besökt Lv 6 och tagit del av både traditioner och modernt insatsförsvar. Syftet med besöket var att låta Carl Bildt plantera ett vårdträd till minne av sin farfar, regementschef Nils Bildt. Samtidigt fick utrikesministern aktuell information om den nuvarande verksamheten vid Luftvärnsregementet och Halmstads garnison.

– Det var kul att komma hit, sa Carl Bildt. Min farfar var chef här, min pappa arbetade här och jag själv är född här.

Nils Bildt var regementschef vid dåvarande Hallands regemente åren 1938–1940. Vid sin avgång följde han traditionen att plantera ett vårdträd i den så kallade Överstelunden framför regementet, en alm som nu drabbats av almsjuka och tagits ner. Därför hade utrikes-

minister Carl Bildt bjudits in att återplantera ett träd, denna gång ett bergkörbär.

Med tre kraftiga spadtag öste Bildt jord över det nyplanterade trädet och tittade uppskattande på lunden runt omkring.

– Jag har kört förbi här många gånger, men har inte tänkt på de här träden på det sättet.

På programmet för dagen fanns också en genomgång av verksamheten vid Halmstads

garnison och Luftvärnsregementet, som utrikesministern ställde många frågor kring, inte minst när det gällde hur garnisonen nu växer när allt fler soldater anställs och flyttar hit.

Halmstad bra plats

– Det är en stor verksamhet som Försvarsmakten har här, med en etablerad och mångsidig garnison, konstaterade Bildt. Halmstad ligger väl till med bra kommunikationer, något som är viktigt vid en insats. Här finns också en bra arbetsmarknad, vilket är viktigt för en medflyttande andra hälft, och det är en attraktiv stad.

– Det var intressant att få en genomgång av var regementet och garnisonen står i dag. Det här är en mycket viktig del av vårt försvar, sade utrikesministern, som efter trädplanteringen åkte vidare för att delta vid en heldagskonferens i Tylösand om Kina.

Selma Sedelius
Informationschef
vid Lv 6

Nils Bildt (1889–1969). Svea livgardesofficer och son till generalen Knut Gillis Bildt. Efter tjänstgöring som generalstabsaspirant, andra kommenderingar och chefsbefattningar utnämndes han 1938 till överste och chef för Hallands regemente. Han stannade här till 1940, då han tillträdde annan befattning. Foto: Arkiv.

Utrikesministern tar emot ett inramat blad om bergkörbar av regementschefen. Foto: Christian Lövgren.

Eric Rasmusson.
Foto: Patrik Leonardsson.

Halland betydde mycket för honom och han återkom ofta hit i sitt omfattande författarskap. Inte bara i bokform, det finns rader av berikande artiklar, recensioner och andra inlägg.

Försvaret var ett annat område av betydelse för Eric Rasmusson. Redan under sin grundutbildning vid I 16 på 1930-talet var han intresserad av det militära, något som kom

Eric Rasmusson

Det är snart ett år sedan Eric Rasmusson gick ur tiden, 95 år gammal.

Hans långa livsgärning sträcker sig över ett stort verksamhetsfält. Det handlar om mångårig chefsbefattning i företagsledning, som författare i vid mening och inte minst kännare av halländsk kulturhistoria. Till detta kan läggas engagemanget i vår kamratförening – väl värt att minnas!

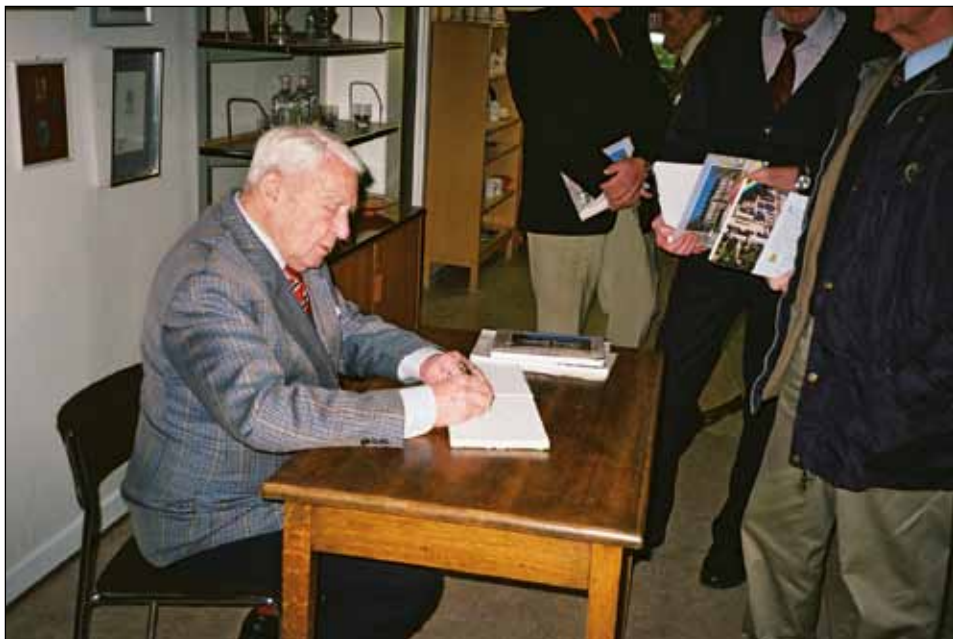
att bestå åren igenom. Följaktligen fortsatte han utbildningen till reservofficer.

Men framtiden tillhörde det civila, och med examen som civilekonom vid Handelshögskolan i Göteborg låg vägen öppen för framgångsrik karriär i företagsledning. Ändå hade han tid för kamratföreningen, både som styrelseledamot och under en period som ordförande i föreningens Skåneavdelning.

Eric's författarskap kom även kamratföreningen till del. Bläddrar man tillbaka i årgångarna av kamratföreningens tidning finns ett flertal artiklar på skiftande teman – ofta lättade med humor – med Eric Rasmussons signatur. På senare tid medverkade han i tidningen med intressanta recensioner av föreningens resor och andra aktiviteter.

Det kan vara lämpligt att avrunda minnesteckningen med en händelse nära i tiden och som i någon mån förtydligar vad Eric

Eric Rasmusson signerar "Kasernerna på Galgberget 100 år". Foto: Conny Benjaminsson.

Rasmusson betydde för kamratföreningen. År 2007 hade det gått ett hundra år sedan kasernerna på Galgberget stod färdiga och Kungl Hallands regemente kunde flytta in. Det handlade alltså om ett jubileum som borde uppmärksammas av kamratföreningen – men hur?

Med känd beslutsamhet konstaterade Eric Rasmusson (90 plus!) kort och gott: "Vi skriver en bok". Och så blev det! Som initiativtagare utsåg han själv medverkande i en skrivargrupp och nu blev det bråttom, boken borde helst ligga färdig under jubileumsåret.

Det var inspirerande att ta del av Erics upplägg och följa hur kapitel för kapitel fullbordades i boken "Kasernerna på Galgberget 100 år". Här finns avsnitt om den tidens arkitektur och byggnadskonst, interiörer, personbeskrivning, tavelgalleri, regementets verksamhet, det moderna försvaret samt skjutfältens naturupplevelser förevigade av skicklig fotograf, allt initierat av Eric Rasmusson.

Att dessutom förre överbefälhavaren, general Håkan Syrén, medverkade med en hälsning i boken kan ses som ett exempel på Eric Rasmussons goda kontakter i ett vittomfattande nätverk.

Bertil Hansson

Vi gratulerar!

2012

April

3 Lennart Eriksson	70
3 Gunnel Lindskog	70
5 Irene Haake	60
5 Reino Paakkonen	60
8 Björn Molin	80
8 Rolf Ahlström	75
13 Lars Lundgren	85
13 Thomas Eskilsson	60
13 Mikael Jonsson	40
16 Staffan Christiansson	70
16 Jonas Lind	50
16 Lennart Magnusson	50
16 Richard Nordell	40
18 Jan Carlsson	50
20 Lennart Ginstfeldt	90
23 Ulf Höglund	50
26 Leif Andersson	60

Maj

1 Karl-Erik Karlsson	90
2 Gunnar Magnusson	60
2 Lars Sundberg	60
5 Dennis Andersson	50
5 Karl-Gunnar Viktorsson	50
7 Lennart Eriksson	70
11 Mikael Bernander	50
15 Jarl Wallefors	70
16 Benkt Lindström	70
16 Jörgen Larsson	50
17 Jan Erik Nordberg	60
21 Arne Karlsson	70
28 Jonas Lundén	40
30 Anders Welin	70

Juni

3 Karl Eklöf	80
5 Stig Asterling	80
5 Helene Larsson	75
7 Ingrid Andersson	60
10 Lars Ljungman	90
11 Karl Erik Rosén	95
11 Käthie Larsson	60
16 Lars Nyberg	70
17 Bertil Dawidsson	70
21 Göran Digmar	85
25 Mats Andersson	50
27 Ingvar Johansson	70
29 Gunnar Svensson	75
30 Kjell Christoffersson	80

Juli

1 Carl-Fredrik Fredriksson	75
2 Malin Håkansson	40
9 Ivar Bengtsson	85
15 Ingvar Bengtsson	60
18 Karl-Gustaf Gustafsson	80
18 Carl-Gustaf Kalmnäs	75
20 Björn Jonsson	60
21 Anders Samuelsson	60
22 Roland Stensson	75
30 Christer Fält	60

Augusti

13 Jan Börjesson	70
13 Lennart Börjesson	70
16 Conny Benjaminsson	70
17 Hans-Åke Bengtsson	60
19 Jennie Mared	40
20 Roger Persson	70

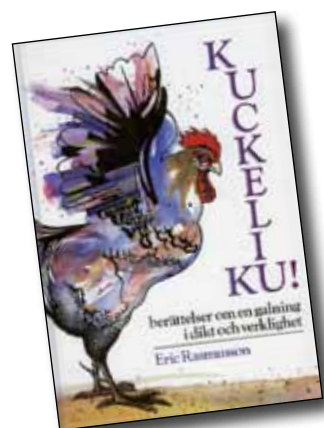
21 Kjell Andréasson	85
23 Bernt-Erik Johansson	50
24 Björn D:son Björnvad	90
24 Rolf Knutson	70
26 Anders Månsson	50
27 Jonas Lundgren	50
30 Håkan Broberg	50
31 Inger Bertilsson	50

September

5 Ann-Cristie Brorsson	70
5 Jan Andreason	50
8 Lennart Nilsson	70
9 Kenneth Källström	70
10 Roland Strandahl	75
12 Kjell Rydehed	60
13 Folke Roos	85
14 Curt Normann	90
14 Sven Larsson	60
24 S Orvar Larsson	75
30 Uno Friberg	95
30 Bertil Richardsson	95
30 Marianne Fält	60
30 Henrik Dehlyd	50

Oktober

1 Nils-Erik Haag	70
9 Karl-Gustaf Alm	70
10 Waldemar Kähler	90
11 Roland Niklasson	80
12 Ulf Fredriksson	70
12 Joakim Severinson	50
20 Rolf Stibrant	90
20 Birgitta Jacobsson	60
21 Harald Boström	80

21 Tore Åkesson	80	6 Gert Grotte	85	9 Henrik Andersen	40
24 Conny Fritz	80	8 Lars Arne Karlsson	70	10 Ingrid Westergren	90
27 Ingrid Åhed	80	8 Peter Höglund	50	13 Per-Axel Hjern	80
		11 Nils Oscar Carlsson	85	17 Mats Bengtsson	60
November		14 Allan Eriksson	90	19 Björn Rackborg	75
3 Ingemar Carlsson	80	18 Åke Palmblad	95	22 Carola Hultman	40
5 Stefan Näslund	50	24 Henry Brovik	90	24 Greta Klang	80
6 Gunnar Tiberg	85	24 Torkel Karlsson	50	25 Bo Movert	80
7 Lars Gustafsson	70	26 Ulf Hammarlund	50		
7 Johan Wallefors	40			Mars	
14 Ove Persson	75			6 Christoffer Bergman	40
16 Lars B Bengtsson	80	2013		8 Lars-Erik Eriksson	50
16 Anders Lofjård	50	Januari		10 Torbjörn Carlsson	50
17 Kenneth Karlsson	60	4 Julius Habermann	75	13 Monica Hedström	70
19 Jean Fältö	70	6 Börje Tönsgård	75	13 Olof Karlsson	50
20 Jan-Olof Andersson	50	8 Ulf Staveryd	60	19 Arvid Larsson	90
21 Sverker Olsson	50	12 Leif Bergqvist	75	20 Bengt Bengtsson	60
22 Arne Yngvesson	60	20 Lennart Östman	50	22 Göran Lindqvist	70
23 Bengt Hultén	75	22 Elvi Ratia-Almquist	70	23 Bo Söderberg	70
23 Anders Österlund	50	24 Göran Almgren	90	24 Thomas Werngren	60
26 Gert Andersson	75	31 Lennart Hirseland	75	26 Andreas Berner	40
				30 Curt Holst	75
December		Februari		31 Christer Kjell	70
2 Gunilla Petersson	60	5 Hans Ågårdh	50		
5 Bengt Stendert	50	9 Elon Strömberg	90		

Nya medlemmar

Under året har vi fått 19 nya medlemmar, vilka hälsas hjärtligt välkomna!

Ingrid Andersson, Östra Karup	Gun-Britt Ledel, Slöinge
Orvar Bengtsson, Oskarström	Jonas Lundén, Kvibille
Johan Engström, Stockholm	Lars-Erik Lydén, Helsingborg
Eva-Stina Hammarlund, Helsingborg	Anders Löfgren, Hajom
Britt Holm, Halmstad	Kjell-Åke Nilsson, Hjärnarp
Kenneth Hulander, Halmstad	Lars Nyberg, Åled
Carola Hultman, Kvibille	Lennart Persson, Halmstad
Thomas Hultman, Veinge	Ove Persson, Kvidinge
Björn Johansson, Skanör	Jan-Erik Uhrberg, Halmstad
Claes Ledel, Slöinge	

MEDLEMSINFORMATION

Tack vare Tidnings- och Kamratfonden vågar vi satsa på vår tidning, dess omfång och kvalitet. Detta är dock ingen självklarhet. Utan frivilliga bidrag – ingen tidning! Ett stort och varmt tack med handslag till er alla bidragsgivare. Ni är välkomna med nya bidrag. Plusgiro 26 27 24-8 – alltid öppet för bidrag.

Tidningskommittén

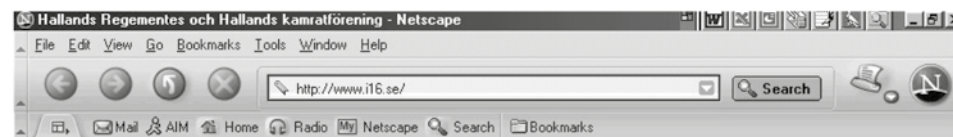
Varje år returneras

ett stort antal medlemsblad därför att adressaten inte anmält adressändring. Vänligen anmäl om du byter adress!

Medlemsavgift

Vid inbetalning av medlemsavgiften, var vänlig ange födelsenummer!

Håll dig informerad!

Vår hemsida har adressen www.i16.se.

Hallands Regementets och Hallandsbrigadens Kamratförening

Box 515, 301 80 HALMSTAD. Plusgiro 26 27 24-8.

KONTAKTMÄN

Gunnar Ohlsén, Hagalundsvägen 26 A, 302 74 Halmstad
Tel: 073-314 75 82 • E-post: gunnarohlsen@spray.se
Lars Folkesson, Tranevägen 17, 302 30 Halmstad
Tel: 035-384 56 • E-post: lars.folkesson@mil.se

MEDLEMSINFORMATION

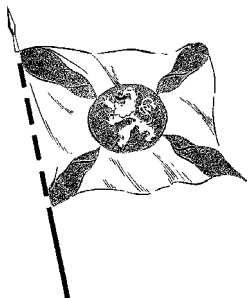
Vi behöver verkligen din hjälp!

Har du något att berätta?
Artiklar mottages tacksamt.

Kontakta Lars Ahlberg:
Tel: 035-266 30 05
E-post: lars.a.ahlberg@mil.se

Kamratföreningens aktiviteter 2012–2014

2012	20 april	Årsmöte
	6-8 juli	Utlandsresa (Gadebusch)
	1 december	Jullunch
2013	Mars/april	Årsmöte
	September	Resa i Sverige
	30 november	Jullunch
2014	Mars/april	Årsmöte
	September	Utlandsresa
	29 november	Jullunch

För vidare detaljer hänvisas till kamratföreningens hemsida

Ett stort och varmt **TACK** för alla penninggåvor som kommit kamratfonden och tidningsfonden till del under det gångna året!

Vissa av våra medlemmar har tyvärr glömt att meddela namn, och vissa andra har betalat årsavgift trots ständigt medlemskap. Dessa medel har tillförts tidningsfonden.

Anders Adolfsson, Helsingborg
Axel Ahlfors, Kungsbacka
Sven-Arne Ahlqvist, Halmstad
Lennart Almqvist, Halmstad
Seved Almqvist, Lund
Staffan Anckar, Gullbrandstorp
Jan Anderson, Stockholm
Bo Andersson, Halmstad
Bo Andersson, Wien
Jan Andersson, Halmstad
Johan Andersson, Fjärås
Leif Andersson, Gullbrandstorp
Rune Andersson, Halmstad
Per Asklund, Laholm
Stig Asterling, Halmstad
Mark Atterbom, Frankrike
Torsten Atterbom, Särö
Bertil Augustsson, Kristinehamn
Lennart Axelsson, Halmstad
Nils-Erik Axén, Kungsbacka
Fredrik Bagge, Halmstad
Lars Bastholm, Halmstad
Bengt Bengtsson, Hishult
Lars B Bengtsson, Drottningsskär
Leif Bengtsson, Höllviken
Sven Bengtsson, Halmstad
Conny Benjaminsson, Falkenberg
Carl-Gustaf Bergenstråhle, Halmstad
Leif Bergqvist, Ljungby
Kjell Bergström, Lund
Carl Berthag, Halmstad
Ingemar Birgersson, Laholm
K B Bjering, Halmstad
Åke Bjerngren, Karlskrona
Leif Blommegård, Getinge
Hans Boije, Helsingborg
Leif Bramsell, Båstad
Sture Brink, Halmstad
Raymond Brisenfeldt, Halmstad
Jan Bursell, Falkenberg

Jan Börjesson, Varberg
Lennart Börjesson, Varberg
Göran Carlsson, Ullared
Hans L Carlsson, Helsingborg
Ingemar Carlsson, Täby
Jan Carlsson, Nyköping
Kenneth Carlsson, Getinge
Peter Carlsson, Onsala
Stefan Carlsson, Öjersjö
Sten-Erik Carlsson, Halmstad
Hans Christensson, Halmstad
Staffan Christiansson, Halmstad
Kjell Christoffersson, Getinge
Bo Criwall, Halmstad
Leif Cronholm, Halmstad
Maj-Britt Cronholm, Halmstad
Lars Cronqvist, Steninge
Ingemar Dahlberg, Ätran
Ylva Dahlbom, Handen
Leif Dahlin, Falkenberg
Per Dahlöf, Råå
Erik Danielsson, Kungsängen
Göran Digma, Spanien
Ulf Edström, Djursholm
Claes Efwergren, Halmstad
Anders Eidergård, Getinge
Nils Ek, Eslöv
Bengt Ekberg, Oskarström
Jan Ekberg, Halmstad
Rolf Eklund, Halmstad
Karl Eklöf, Eksjö
Sven Elfström, Varberg
Christer Eliasson, Halmstad
Kenneth Elofsson, Halmstad
Kerstin Ericson, Halmstad
Eric Ericsson, Gullbrandstorp
Göran Ericsson, Halmstad
Lennart Ericsson, Kvibille
Lennart Ericsson, Halmstad
Allan Eriksson, Harplinge

Bent Eriksson, Halmstad
Jan-Erik Eriksson, Våxtorp
Kerstin Eriksson, Haverdal
Lennart Eriksson, Kullavik
Lennart Eriksson, Haverdal
Mats Eriksson, Borrby
Kenneth Eriksson, Varberg
Rune Eriksson, Halmstad
Harald Erling, Rydebäck
Gunne Ewald, Halmstad
Jens Flenner, Gullbrandstorp
Martin Folestam, Limhamn
Ulf Fredriksson, Saltsjöbaden
Uno Friberg, Ängelholm
Nils-Ingvar Fridolf, Halmstad
Jean Fältö, Genevad
Bo Gardahl, Halmstad
Ulf Gometz, Halmstad
Ingemar Gottfridsson, Laholm
Lars-Göran Grahm, Halmstad
Gert Grotte, Halmstad
Christer Gunnarsson, Halmstad
Erling Gunnarsson, Kungsbacka
Gunnar Gustafsson, Mölle
Hans Gustafsson, Halmstad
Arne Gustavsson, Falkenberg
Nils-Erik Haag, Bandhagen
Niclas Haglund, Varberg
Hans Hallberg, Falkenberg
Johan Hallonsten, Stockholm
Anders Hansson, Oskarström
Hans-Erik Hansson, Falkenberg
Hans-Olof Hansson, Våxtorp
Arne Hedman, Getinge
Bertil Helgesson, Laholm
Peter Hjelm, Halmstad
Per-Axel Hjern, Askim
Gunnar Holmquist, Angered
Ulf Holmström, Halmstad
Curt Hornwall, Karlstad

Bengt Hultén, Harplinge
 Gunnar Hyltén-Cavallius, Ängelholm
 Johan Håkansson, Halmstad
 Malin Håkansson, Halmstad
 Karl-Erik Håmark, Varberg
 Agne Ivarsson, Ullared
 Birgitta Jacobsson, Mellbystrand
 Ronny Jacobsson, Mellbystrand
 Ingvar Jakobsson, Tvååker
 Einar Jansson, Fegen
 Birgitta Johansson, Halmstad
 Björn Johansson, Skanör
 Erik Johansson, Kungsbacka
 Göte Johansson, Harplinge
 Ingemar Johansson, Steninge
 Ingvar Johansson, Falkenberg
 Karl-Gustav Johansson, Halmstad
 Kjell-Anders Johansson, Falkenberg
 Yngve Johansson, Kristinehamn
 Hans Johnsson, Kungsbacka
 Peter Jonsson, Halmstad
 Lars Josefson, Lidingö
 Göran Järnebrant, Vallentuna
 Stig-Allan Jönsson, Halmstad
 Runar Kaattari, Slöinge
 Bo Karlsson, Sennan
 Jan E Karlsson, Halmstad
 Karl-Erik Karlsson, Sigtuna
 Kurt Kaschner, Skummeslövsstrand
 Christer Kjell, Halmstad
 Sidney Kullberg, Bromma
 Per Källström, Harplinge
 Christina Laike-Stähle, Båstad
 Kerstin Larsson, Halmstad
 Leif Larsson, Eldsberga
 Rolf Larsson, Halmstad
 S Orvar Larsson, Halmstad
 Peter Leo, Halmstad
 Lennart Levin, Halmstad
 Hans Lilje, Vejbystrand
 Carl-Erik Lindegren, Gullbrandstorp
 Göran Lindqvist, Halmstad
 Dan Lindskog, Frillesås
 Lars Ljungman, Halmstad
 Bengt-Göran Ludvigsson, Harplinge
 Lars-Olof Ludvigsson, Hamburgsund
 Göran Lundahl, Gullbrandstorp
 Jan Lundblad, Förslov
 Roland Lundén, Torsåker
 Bo Lundgren, Kristinehamn
 Leif Lundin, Oskarström
 Sven Lundqvist, Laholm
 Anders Löfgren, Hajom
 Klas Löfgren, Sundsvall
 Casper Malmgren, Halmstad
 Ulf Malmsten, Hovås
 Siw Mehiläinen, Laholm
 Arvid Melin, Sollentuna
 Rune Morell, Lidköping
 Arne Månsson, Halmstad
 Stig Möller, Malmö
 Ragnar Nehard, Norrköping
 Knut Nilsson, Halmstad
 Yngve Nilsson, Örebro
 Richard Nordell, Torup
 Nils Nordestad, Åled
 Torleif Nordgaard, Halmstad
 Rolf Norr, Halmstad
 Lennart Nyström, Katrineholm
 Olof Ohlson, Långås
 Ulf Ohlsson, Smedjebacken
 Jan-Erik Ohmes, Laholm
 Nils-Olof Olofsson, Viskafors
 Allan Olsson, Kalix
 Hans-Börje Oskarson, Fjärås
 Lars-Gunnar Oskarson, Åsa
 Ingemar Paulsson, Halmstad
 Henry Persson, Falkenberg
 Lennart Persson, Halmstad
 Olle Persson, Halmstad
 Thomas Persson, Varberg
 Stig Pettersson, Vallberga
 Sture Pettersson, Partille
 Stefan Petzäll, Halmstad
 Carl-Gustaf Pfeiff, Helsingborg
 Stefan Quist, Gullbrandstorp
 Per-Olof Qvist, Halmstad
 Rolf Ramber, Halmstad
 Percy Romberg, Halmstad
 Karl Erik Rosén, Vällingby
 Olle Rosengren, Linköping
 Kjell Rydehed, Halmstad
 Inga-Lena Rydén, Halmstad
 Johan Rydén, Halmstad
 Stefan Røjelid, Fjällbacka
 Tyko Rös, Steninge
 Dick Samuelsson, Lidingö
 Jan Sandberg, Falkenberg
 Weinö Sirviö, Slöinge
 Catharina Sjögren, Halmstad
 Catharina Sjöholm, Halmstad
 Rune Sjöholm, Halmstad
 Björn Sjölin, Göteborg
 Roul Sjölin, Halmstad
 Kaj Sjösten, Halmstad
 Kjell Sjövald, Falkenberg
 Björn Smedmark, Täby
 Ulf Staveryd, Halmstad
 Roland Stensson, Harplinge
 Rolf Stibrant, Västerås
 Christina Stjernfeldt, Norrköping
 Gunnar Strandqvist, Halmstad
 Jörgen Strid, Halmstad
 Lennart Svensson, Halmstad
 Ola Magnus Svensson, Halmstad
 Sven-Olof Svensson, Halmstad
 Gösta Svorén, Falkenberg
 Bo Söderberg, Örebro
 Håkan Söderberg, Ugglarp
 Caroline Tham, Getinge
 Sven Thelander, Linköping
 Krister Thelin, Frankrike
 Carl-Gustaf Tiselius, Stockholm
 Sven Torin, Åled
 Ronny Torstensson, Oskarström
 Lennart Törnqvist, Stockholm
 Ingela Undin, Halmstad
 Lars Undin, Halmstad
 Bo von Bothmer, Halmstad
 Carl Johan von Mentzer, Halmstad
 Carl Gustaf von Mentzer, Halmstad
 Ulf von Roth, Stockholm
 Ulf B Wadsten, Nygård
 Britt-Marie Wallefors, Haverdal
 Jarl Wallefors, Getinge
 Johan Wallefors, Harplinge
 Håkan Wallin, Halmstad
 Lena Wallin, Halmstad
 Christer Wanlert, Kristianstad
 Lennart Wennberg, Huddinge
 Kenth Wessberg, Halmstad
 Göran Wetterlundh, Halmstad
 Kenneth Wijk, Simlångsdalen
 Rolf Wittesjö, Vittsjö
 Jan Wozniak, Halmstad
 Arne Yngvesson, Glommen
 Ingrid Åhed, Halmstad
 Kjäll Åhed, Halmstad
 Erik Österberg, Varberg